

Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

NADERE GRONDEN VAN BEROEP

Rechtbank Noord-Nederland, Locatie Groningen
Afdeling bestuursrecht
Postbus 150
9700 AD GRONINGEN

Postbus 222
8901 BA Leeuwarden
Prins Hendrikstraat 8
8911 BK Leeuwarden
T 058 21 22 444
F 058 21 33 666
info@rgadvocaten.nl
www.rgadvocaten.nl

Tevens per e-mail (Zivver): nnl@rechtspraak.nl

Leeuwarden, 27 januari 2022

Uw kenmerk : LEE 21/4183 WABOM
Ons kenmerk : lvdM/AG/210348

Inzake: St. Tegengas/Vermilion (Gorredijk)

Edelachtbaar college,

In reactie op uw brief van 30 december 2021 in bovengenoemde zaak, ontvangt u hierbij de nadere gronden van beroep.

Inleiding en ontvankelijkheid

Het bestreden besluit betreft een beslissing op bezwaar inzake een door Vermilion Energy Netherlands B.V. (hierna: Vermilion) ingediend verzoek om verlenging van de winningsvergunning koolwaterstoffen Gorredijk (hierna: de winningsvergunning) tot en met 2049. De minister van Economische Zaken (hierna: de minister) heeft dit verzoek deels gehonoreerd en heeft de vergunning verlengd tot en met 2039. De oorspronkelijke winningsvergunning liep tot en met 2024. Cliënten hebben tegen dat besluit bezwaarschriften ingediend, welke bezwaarschriften ongegrond zijn verklaard door de minister. Daarbij heeft de minister cliënten wel ontvankelijk verklaard in hun bezwaarschriften. Nu Vermilion (voor zover mij bekend) geen beroep heeft ingesteld tegen de besluiten op bezwaar, staat het oordeel van de minister dat cliënten ontvankelijk zijn, ook in deze beroepsprocedure, vast.

Misleiding door Vermilion en de minister

Vermilion en de minister presenteren de gevraagde verlenging van de winningsvergunning als benodigd voor de voortzetting van de gaswinning in reeds

lopende gaswinningsprojecten op bestaande gaswinningslocaties. Vermilion vreest dat zij de betreffende locaties niet voor eind 2024 heeft 'uitgeput' en stelt daarom meer tijd nodig te hebben om al het gas dat op die locaties aanwezig is, te winnen. Vermilion geeft aan dat zij immers over onherroepelijke winningsplannen beschikt voor die locaties en dat het daarom niet meer dan redelijk is dat zij van die rechten gebruik mag blijven maken.

De minister presenteert de winningsvergunning als een vermogensrecht, waartoe Vermilion miljoenen heeft geïnvesteerd voor mijnbouwinstallaties en ondergrondse activiteiten en dat zij Vermilion dit recht 'niet licht kan ontnemen'. In de bijlagen 1 en 2 bij dit stuk kunt u lezen waarom Vermilion op financiële gronden geen medelijden verdient, zoals de minister stelt. Allereerst gaat het echter om de vraag of voornoemde argumenten van de minister en Vermilion überhaupt houdbaar zijn. Cliënten menen van niet.

Het is Vermilion immers niet enkel te doen om het exploiteren van bestaande locaties, maar uitdrukkelijk ook om het zoeken en aanboren van nieuwe locaties en nieuwe gasvelden. Zo hebben cliënten bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een procedure lopen tegen de instemming van de minister met een winningsplan voor de nieuwe locatie Oldelamer West. Vermilion probeert daar zonder exploratievergunning een nieuw gasveld te onderzoeken en aan te boren, via een bestaande put. Zij verwacht in dat gasveld nog tientallen jaren gas te kunnen winnen en daarom heeft zij het verzoek ingediend om de winningsvergunning Gorredijk te verlengen tot en met 2049. Niet valt uit te sluiten dat Vermilion nog meer nieuwe locaties op het oog heeft binnen dit gebied. De minister weet dat, maar presenteert zijn besluit anders, te weten voor de voortzetting van gaswinning in bestaande gasvelden.

Cliënten zijn er inmiddels aan gewend dat Vermilion verborgen agenda's heeft en op slinkse wijze probeert nieuwe gasvelden aan te boren, op basis van misleidende informatie. In dat kader verwijs ik naar de gronden van beroep en de nadere toelichting die ik namens cliënten bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State indiende inzake het winningsplan Oldelamer West (**bijlage 1 en 2**). De inhoud daarvan spreekt voor zich.

Dat de minister zich echter inlaat met dergelijke praktijken, is een overheid onwaardig en stelt cliënten diep teleur. De minister heeft immers als uitdrukkelijk beleid dat geen nieuwe gasvelden worden opgespoord, maar dat enkel bestaande gasvelden mogen worden uitgeput. Langs die lijn zou de minister dan ook moeten redeneren in het kader van de verlenging van de winningsvergunning. Hij zou daaraan beperkingen moeten stellen, die

erin voorzien dat slechts op bestaande locaties in bestaande gasvelden mag blijven worden gewonnen, tot het moment waarop die gasvelden zijn uitgeput. Daarvoor zijn nauwkeurige prognoses bekend, welke als einddatum kunnen worden gekoppeld aan de verlengde winningsvergunning. Op die manier kan de minister voorkomen dat Vermilion misbruik maakt van deze verlengde winningsvergunning in algemene zin, door op voornoemde wijze nieuwe gasvelden aan te boren en te gaan exploreren en exploiteren.

Nut en noodzaak van gaswinning en strijd met rijksbeleid

De minister stelt dat sprake is van een gestage afname van de gaswinning op land uit kleine velden, door afname van het aantal kleine velden en door afname van de opbrengst uit de velden waaruit gewonnen wordt. Uit de grafiek van de minister valt echter op te maken dat de laatste jaren nog maar zeer beperkt sprake is van een afname. Daarnaast blijkt zonder meer dat Vermilion van plan is de winning van gas uit kleine velden op te schroeven, door nieuwe velden te zoeken en te exploiteren. Zie daartoe hetgeen hiervoor is gesteld. Omdat hier de laatste jaren een rem op lag, is nog sprake van een daling van de winning uit kleine gasvelden.

Door het winningsplan ongeclausuleerd te verlengen, werkt de minister plannen van Vermilion in de hand en daarmee de toename van de winning uit kleine gasvelden. Voor zover de minister stelt dat zij geen nieuwe opsporingsvergunningen meer verleend, kan die minister aldus ook aan de winningsvergunning voorwaarden verbinden en wel dat die niet van toepassing is op nieuw aan te boren gasvelden. Daarbij moet de minister zich er tevens van bewust zijn dat Vermilion inmiddels probeert nieuwe gasvelden aan te boren via bestaande putten en zonder opsporingsvergunning. Daar dient de minister tegen op te treden, aangezien dit flagrant in strijd is met zijn eigen beleid. Door het stellen van voorwaarden en beperkingen aan de winningsvergunning, blijft de minister in houders hand en kan hij voorkomen dat Vermilion haar verborgen agenda's uitvoert en (al dan niet stiekem) nieuwe gasvelden aanboort.

Het stellen van beperkingen aan de winningsvergunning is door de minister echter niet eens overwogen, laat staan dat hij er een belangenafweging aan heeft gewijd. Voor zover hij stelt dat de belangen van Vermilion zijn gelegen in de grote investeringen in bestaande locaties, kunnen cliënten de minister nog wel enigszins begrijpen. Zij kunnen dan ook accepteren dat de winningsvergunning voor die locaties wordt verlengd. Zijn eigen beleid en de belangen van omwonenden, natuur, wegen en water, heeft hij bij dit besluit echter ook mee te wegen. Weliswaar niet op detailniveau, maar wel in het kader van de vraag of

we in dit land nog gaswinning uit nieuwe kleine gasvelden willen toestaan, in relatie tot de hiervoor omschreven maatschappelijke belangen die hiermee gemoeid zijn.

Die vraag heeft de minister met zijn eigen beleid reeds beantwoord, door de opsporing van nieuwe gasvelden niet toe te staan. Hij heeft dan ook de winningsvergunning daarop aan te passen en beperkingen en voorwaarden aan de verlenging te verbinden, ter uitvoering van dat beleid en ter bescherming van voornoemde maatschappelijke belangen.

Volgens de minister biedt de verlenging van de vergunning niet het recht om verregaand fysiek in te grijpen in de omgeving en is schending van de artikelen 2 en 8 van het Europees verdrag van de rechten van de mens hier niet aan de orde, evenals artikel 21 van de grondwet. Volgens cliënten biedt de verlenging van de winningsvergunning juist wél het recht om verregaand fysiek in te grijpen in de omgeving. Dat is ook de reden waarom de minister cliënten ontvankelijk heeft verklaard in hun bezwaarschrift. Dat er weliswaar andere besluiten voor nodig zijn om tot uitvoering te komen, doet daar niet aan af. Zonder winningsvergunning, mag er sowieso niet fysiek worden ingegrepen in de omgeving. De winningsvergunning is een conditio sine qua non, oftewel een absolute voorwaarde om überhaupt de uitvoeringsbesluiten te kunnen krijgen. Met de verlenging van een winningsvergunning schept de minister aldus het kader waarbinnen de winning ongeclausuleerd en onbeperkt mag voortgaan, haaks op het beleid zoals is vastgesteld in zijn brief aan de Tweede Kamer van 30 mei 2018.

Totstandkoming besluit

Daarbij valt het op dat de minister doet alsof hij niet weet dat Vermilion al probeert nieuwe gasvelden aan te boren en daarvoor de verlenging van de winningsvergunning nodig heeft. De passage op pagina 8 uit het besluit op bezwaar die als volgt luidt, is dan ook naïef of bewust misleidend:

"Of en in hoeverre Vermilion van dat winrecht meer dan thans vergund is gebruik zal gaan maken, wordt in andere procedures beoordeeld."

Daarmee draait de minister de zaken om. Het is niet Vermilion die bepaalt waar en wanneer er gas gaat worden gewonnen, dat dient de minister te bepalen, en wel voorafgaand aan de planvorming van Vermilion. De winningsvergunning is bij uitstek een instrument op grond waarvan de minister vooraf grenzen kan stellen aan de gas- en

geldhonger van Vermilion. In plaats daarvan geeft de minister Vermilion echter de ruimte om winningsplannen in te dienen, terwijl geen toereikende winningsvergunning voorhanden is. Met die winningsplannen wordt zelfs door de minister ingestemd, waarna de minister vervolgens zegt dat hij Vermilion 'die rechten toch niet meer kan ontnemen' door niet in te stemmen met verlenging van de winningsvergunning. Vermilion lacht zich slap, om zoveel naïviteit van de minister. De minister heeft overduidelijk totaal geen grip op de gaswinning in kleine velden door Vermilion, hij laat zich voor het karretje spannen van de gasindustrie. Hij loopt met open ogen in de vakkundig door Vermilion opgezette vallen.

Voor zover de minister stelt dat paragraaf 2.4 van de Mijnbouwwet geen ruimte laat voor het toelaten van concurrenten is eveneens sprake van een misvatting. Juist het feit dat Vermilion nieuwe gasvelden wil opsporen en exploiteren, maakt dat concurrenten een kans moeten krijgen. Cliënten hebben daarbij een zeer groot belang. Er zijn immers ook olie- en gasmaatschappijen die inmiddels wel maatschappelijk bewust zijn en zich wel rekenschap geven van de gevolgen van gaswinning voor de bewoners en de omgeving. Dergelijke maatschappelijk bewuste bedrijven zouden juist de kans moeten krijgen om mee te dingen, voor zover de minister wel hernieuwde gaswinning in nieuwe gasvelden wil toestaan. Dat laatste lijkt inmiddels de tendens te zijn in het nieuwe regeerakkoord, des te meer een reden om juist de verlenging van een winningsvergunning open te stellen voor eenieder, door een dergelijke aanvraag aan te merken als een verzoek om een nieuwe winningsvergunning. Vooral daar waar het betreft de nieuw op te sporen en te exploiteren velden, waar Vermilion nog niet in heeft geïnvesteerd.

Cliënten kunnen daarbij baat hebben, indien maatschappelijk bewuster en met meer schadezekerheden gas wordt gewonnen dan Vermilion doet. Dit zou er ook toe kunnen leiden dat de gaswinning beperkt wordt, op eigen initiatief van een maatschappelijk en milieubewust initiatiefnemer. Juist in de huidige tijd zou de minister dat moeten willen aanmoedigen en niet oneerlijke concurrentie in de hand moeten werken door Vermilion onvoorwaardelijk het alleenrecht te geven op de exploratie en exploitatie in dit gebied. Ook daarom dient deze winningsvergunning te worden beperkt tot de velden die Vermilion reeds in bedrijf heeft. Met die beperking voorkomt de minister ook dat zij oneerlijke concurrentie in de hand werkt en Vermilion in een monopolypositie zet die zij niet mag hebben uit mededingingsrechtelijk oogpunt en ook niet verdient gezien haar gedrag en werkwijze rond de gaswinning in kleine velden in Friesland. Een monopolypositie die Vermilion lui en hebberig maakt, omdat zij niet hoeft te innoveren, geen maatschappelijk

bewustzijn hoeft te tonen en geen zekerheid hoeft te stellen voor de schade die zij veroorzaakt.

Wettelijk kader voor verlenging

Ten onrechte de stelt de minister dat wordt voldaan aan artikel 32c lid 3 van de Mijnbouwwet. De aanvraag tot verlenging van de winningsvergunning van Vermilion ziet immer niet 'slechts' op het voltooien van activiteiten waarvoor het in de geldende winningsvergunning vastgestelde tijdvak onvoldoende is om die te voltooien. Vermilion ontplooit nieuwe activiteiten, waartoe de geldende winningsvergunning in het verleden niet was aangevraagd en welke ook nog niet uitgevoerd worden. Zie bijvoorbeeld de gaswinning in het nieuwe gasveld Oldelamer West, waarmee Vermilion van start wil gaan in 2023.

Daarom staat in artikel 32c lid 3 van de Mijnbouwwet uitdrukkelijk dat bij verlenging van het tijdvak kan worden bepaald dat de winningsvergunning wordt beperkt tot een deel van het gebied. Dat betreft dan het deel waarvoor het verlengde tijdvak geldt, omdat de lopende activiteiten nog niet voltooid zijn. De achterliggende gedachte hierbij is dat een winningsvergunning met een bepaald doel wordt verleend, te weten het geven van het alleenrecht op winning voor een bepaalde tijd. Wat Vermilion doet, is aan het einde van die periode nieuwe gasvelden proberen op te sporen, die vervolgens als excuus worden gebruikt om het alleenrecht te behouden en verlengen. Iets waar zij vanaf 1989 (!) de tijd voor heeft gehad. Door in deze handelwijze mee te gaan, faciliteert de minister oneerlijke concurrentie. Eenmaal binnen, is altijd binnen, is het gevolg. Dat betekent dat andere (maatschappelijk bewustere) ondernemingen buitenspel worden gezet en elke prikkel voor Vermilion ontbreekt om haar werk beter te doen, met meer oog voor de omgeving en de schaderisico's die omwonenden en lokale overheden lopen. De minister heeft een pervers systeem gecreëerd, dat hij zelf in stand houdt.

Daarbij komt dat Vermilion zich op het standpunt stelt dat zij te allen tijde winningsplannen moet kunnen indienen, met het verzoek aan de minister daarmee in te stemmen. Zelfs als die winningsplannen de duur van de winningsvergunning ver overschrijden. Zie daartoe de procedure rond het winningsplan Oldelamer West, waarvan de beroepsgronden zijn bijgesloten. Vermilion heeft daarvoor instemming gekregen van de minister voor het winnen van gas tot en met 2039, op een moment dat de winningsvergunning slechts strekte tot en met 2024. Eenzelfde truc is uitgehaald met het winningsplan Weststellingwerf. De minister stelt zich op het standpunt dat het winningsplan geen

toetsingskader is, maar meldt vervolgens bij de verlenging van de winningsvergunning doodleuk dat de instemming met dat winningsplan noopt tot verlenging van de winningsvergunning. Kortom; door zodanig te handelen geeft de minister Vermilion volledig de vrije hand om haar winningsvergunningen tot in het oneindige te verlengen. De minister zal Vermilion geen strobreed in de weg leggen, zoveel is duidelijk.

De vraag die beantwoordt moet worden is of de Mijnbouwwet hier verkeerd wordt uitgelegd door de minister, of dat de Mijnbouwwet zodanig onhandig in elkaar steekt dat de minister hierdoor hoe dan niets meer te vertellen heeft, zodra een winningsvergunning is afgegeven. In dat laatste geval moet daarop worden ingegrepen, omdat de Mijnbouwwet dan kennelijk onvoldoende waarborgen biedt voor eerlijke concurrentie en het stilleggen van gaswinning ten behoeve van de omgeving.

Daarnaast weigert de minister ook artikel 32b lid 1 van de Mijnbouwwet toe te passen, in die zin dat het voorkomen Oldelamer wordt uitgesloten van de winningsvergunning. In dat gebied wordt al sinds 2014 geen gas meer gewonnen, zodat aan de tweejaarstermijn uit dat wetsartikel ruimschoots wordt toegekomen. Er wordt door de minister echter kritiekloos meegegaan met de nieuwe opsporingsplannen van Vermilion in dit gebied. Sterker nog, beperkingen stellen aan de winningsvergunning wordt niet eens overwogen.

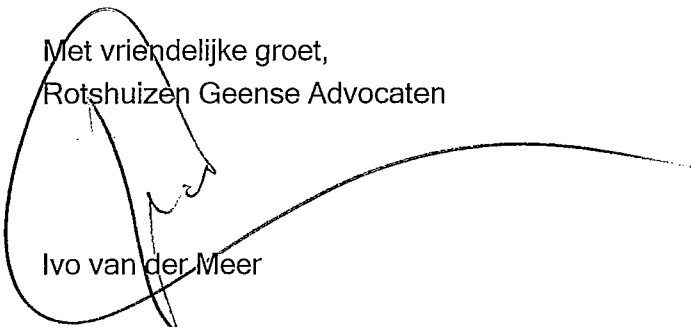
Conclusie

De minister is geenszins van plan gaswinning uit kleine velden te beperken, integendeel nieuwe plannen en uitbreiding van het aantal gasvelden worden gestimuleerd door de kritiekloze verlenging van deze winningsvergunning. Daardoor worden omgevingsvriendelijker bedrijven onrechtmatig buitengesloten en handelt de minister in strijd met rijksbeleid. Van enige inspanning van de minister om de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen actief te verminderen door de gaskraan dicht te draaien, is geen sprake. De minister loopt braaf aan het lijntje van Vermilion en doet nauwelijks iets om de omgeving te beschermen. Hij lapt het Urgenda-arrest aan zijn laars en gebruikt de kennelijk onhandig in elkaar gestoken Mijnbouwwet als excuus. Cliënten verzoek en u hierop in te grijpen.

Verzoek

Namens cliënten verzoek ik u dit beroepschrift gegrond te verklaren, zowel het primaire besluit als het besluit op bezwaar tot verlenging van de winningsvergunning Gorredijk te vernietigen en de minister te veroordelen in de proceskosten.

Met vriendelijke groet,
Rotshuizen Geense Advocaten

Ivo van der Meer

Bijlage 1

Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

NADERE GRONDEN VAN BEROEP

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Postbus 222
8901 BA Leeuwarden
Prins Hendrikstraat 8
8911 BK Leeuwarden
T 058 21 22 444
F 058 21 33 666
info@rgadvocaten.nl
www.rotshuizengeense.nl

Tevens per fax: (070) 365 13 80

Leeuwarden, 28 oktober 2020

Uw kenmerk : 202005264/1/R4

Ons kenmerk : lvdM/170269

Inzake: Stichting Tegengas Tjeukemeer/Vermillion

Edelachtbaar college,

Namens onderstaande cliënten tekende ik beroep aan tegen het instemmingsbesluit gewijzigd winningsplan Oldelamer (hierna: het instemmingsbesluit):

- Stichting Tegengas Tjeukemeer, gevestigd aan de Doniaweg 4, 8535 WD Follega;
- De heer T.C. Dunnebier, woonachtig aan de Doniaweg 20, 8535 WD Follega;
- De heer J. Wijma, woonachtig aan de Doniagaweg 4, 8535 WD Follega;
- Mevrouw M. Remeus, woonachtig aan de Grindweg 254, 8483 JN Scherpenzeel Fr;
- De heer J.J. Meijer, woonachtig aan de Tjongerpad 28, 8508 RL Delfstrahuizen.

Inleiding

Op 17 augustus 2020 heeft de minister van Economische Zaken en Klimaat (hierna: minister) ingestemd met het winningsplan. Het winningsplan inclusief de Nota van Antwoord lag van 18 augustus 2020 tot en met 29 september 2020 digitaal ter inzage via www.nlog.nl.

Cliënten kunnen zich niet verenigen met de inhoud van het instemmingsbesluit. In het besluit wordt ingestemd met de productie vanuit een nieuw gasveld, meer specifiek met gasboringen uit te voeren onder (onder meer) het Tjeukemeer, met een maximale productieduur tot en met 31 december 2039.

Belang cliënten

Het belang dat de Stichting Tegengas Tjeukemeer zich blijkens artikel 2 van haar statuten ten doel stelt te behartigen, is het volgende (productie):

"het behouden en bevorderen van een evenwichtig en gezond natuurlijk-, landschappelijk-, leef- en woonmilieu in en om het Tjeukemeer te Friesland en het tegengaan en voorkomen van die rechts- en feitelijke handelingen die aan de natuur, het milieu en het landschap, huizen, wegen en andere kunstwerken in en om het Tjeukemeer of aan de collectieve bewoners van het gebied rondom het Tjeukemeer schade of overlast kunnen of zouden kunnen toebrengen.

In artikel 4 staat dat zij haar doel tracht te verwezenlijken:

"door het met alle wettelijke middelen tegengaan en voorkomen van de winning van aardgas, aardolie en/of (andere) delfstoffen in-, en onder- en nabij het Tjeukemeer en het ageren tegen de voorwaarden en omstandigheden die zulke winning mogelijk maken of mogelijk zouden kunnen maken."

De statutaire doelstelling van de Stichting Tegengas Tjeukemeer in samenhang met de omstandigheid dat feitelijke werkzaamheden zijn verricht met betrekking tot die doelstelling volgt dat het belang van de Stichting rechtstreeks bij het bestreden besluit is betrokken. De feitelijke werkzaamheden van de stichting zijn terug te lezen op de website <https://www.tegengastjeukemeer.nl>.

Het rechtstreekste belang van de natuurlijke personen bij het instemmingsbesluit is gelegen in het feit dat de woningen van die cliënten zich bevinden in of in de nabijheid van het beoogde gaswinningsgebied. De voorgenomen gaswinning is van directe invloed op hun woon-, werk- en leefomgeving waaronder ook de in het gaswinningsgebied en aangrenzend aan het gaswinningsgebied gelegen landschappen en natuurgebieden moeten worden verstaan.

Hieronder ga ik namens cliënten nader in op de diverse onderdelen van het winningsplan. Alvorens daartoe over te gaan, wijzen cliënten op een formeel gebrek.

Incomplete terinzagelegging

Ingevolge artikel 3:11, eerste lid, van de Awb, legt het bestuursorgaan het ontwerp van het te nemen besluit, met de daarop betrekking hebbende stukken die redelijkerwijs nodig zijn voor een beoordeling van het ontwerp, ter inzage.

In de tijdig ingebrachte zienswijze is door cliënten reeds opgemerkt dat er in dat kader sprake is geweest van een incomplete terinzagelegging. Allereerst de ontbrekende pagina's 71 tot en met 75 van de door Vermillion Energy Netherlands B.V. op 9 januari 2018 ingediende Aanvraag Instemming Oldelamer Winningsplan. Deze pagina's zouden onder andere bijlage 18 van het winningsplan omvatten, aangekondigd onder de titel 'Gedetailleerde impactanalyse bodemdaling', maar zijn uiteindelijk onder een ander titel gepresenteerd, namelijk als 'Rapport Effectbeoordeling waterhuishouding en natuur'. Deze gang van zaken toont niet de vereiste mate van zorgvuldigheid en heeft onder cliënten geleid tot verwarring. De minister had cliënten na opheldering, alsnog in de gelegenheid moeten stellen om zich tijdens de voorbereidingsprocedure over het juiste document uit te laten.

In het instemmingsbesluit wordt meermalen melding gemaakt van een instemmingsbesluit van de toenmalige Minister van Economische Zaken van 14 juli 2004 (kenmerk ME/EP/UM/ 4015990) met het toenmalige Winningsplan Oldelamer. Uit het instemmingsbesluit volgt dat er standpunten zijn ingenomen die gebaseerd zijn op deze eerdere besluitvorming. Zo zou het aangevraagde totaalvolume van 2.596 miljoen Nm³ binnen het maximum totaalvolume blijven van 3.338 miljoen Nm³ waarmee eerder door de minister is ingestemd.¹ Ten tweede heeft de minister beoordeeld en geconcludeerd dat de wijze van winning, de daarmee verband houdende activiteiten en de effecten van de wijze van winning met het nieuwe winningsplan Oldelamer niet anders worden dan waarmee op 14 juni 2004 is ingestemd.² Ook is door de minister vastgesteld dat door de wijziging van de productieperiode het seismisch risico niet anders wordt dan bij de gaswinning waarmee in 2004 is ingestemd.³ Tot slot stelt de minister vast dat de gevraagde productieduur niet leidt tot een andere beoordeling van de risico's voor omwonenden, gebouwen en infrastructurele werken of de functionaliteit daarvan dan is beoordeeld in het instemmingsbesluit van 14 juni 2004.⁴

¹ Pagina 6 Instemmingsbesluit.

² Pagina 7, 8 Instemmingsbesluit.

³ Pagina 15 Instemmingsbesluit.

⁴ Pagina 19 Instemmingsbesluit.

Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

Uit bovenstaande volgt dat het instemmingsbesluit wel degelijk voortborduurde op het toenmalige Winningsplan Oldelamer uit 2004 en daarmee dat het toenmalige instemmingsbesluit met bijbehorende onderliggende stukken relevant zijn voor de beoordeling van het ontwerp. De minister had cliënten in dat kader in de gelegenheid moeten stellen om kennis te nemen van deze stukken door deze ter inzage te leggen.

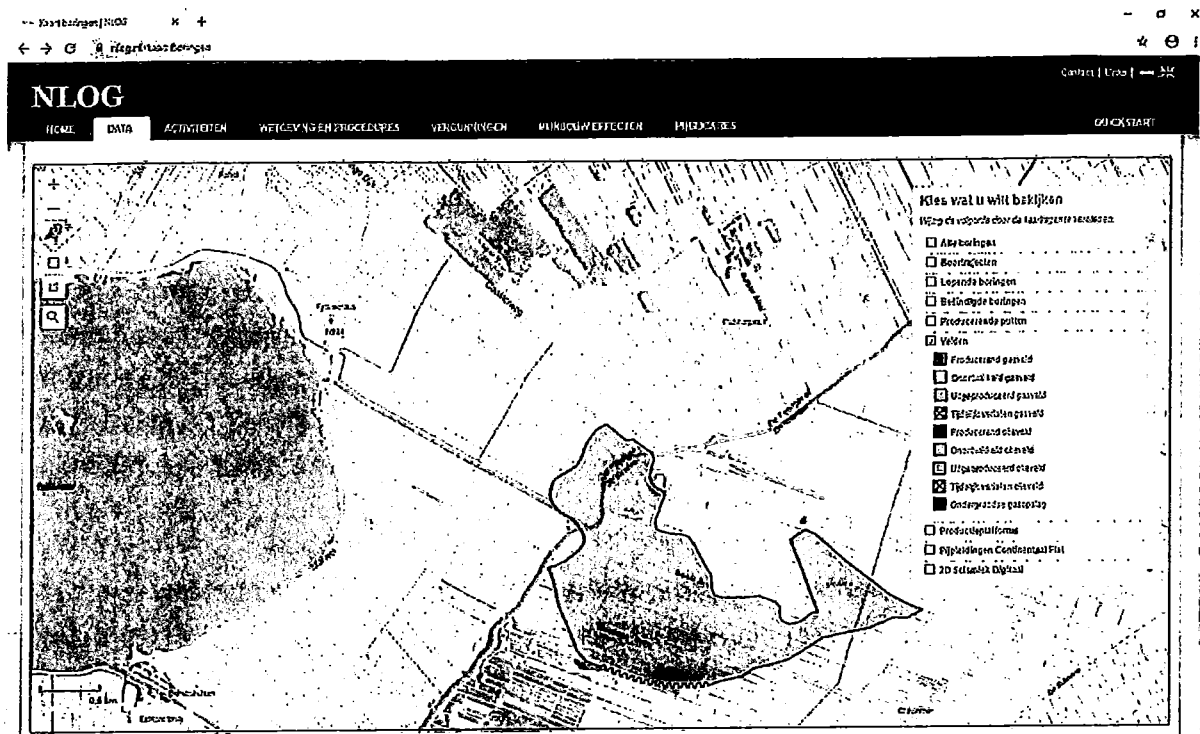
In de Nota van Antwoord merkt de minister op dat het Vermilion in ieder geval is toegestaan om gas te produceren binnen het winningsgebied Gorredijk van de winningsvergunning, mits dit plaatsvindt overeenkomstig het winningsplan waarmee de minister heeft ingestemd. Het beoogde 'Oldelamer-West' zou namelijk gelegen zijn binnen de geografische grenzen van de in 1989 verleende winningsvergunning Gorredijk. Als het al zo is dat de gasproductie kan worden gebaseerd op de winningsvergunning Gorredijk, dan zijn deze onderliggende stukken kennelijk noodzakelijk voor de beoordeling van onderhavig besluit, zodat de minister deze stukken ook ter inzage had moeten leggen.

De minister haalt tot slot aan dat het verlengen van de termijn voor het indienen van zienswijzen onmogelijk is omdat dit strijdig zou zijn met het systeem van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure. Cliënten wensen te benadrukken dat zij het ministerie niet hebben verzocht om een algehele verlenging van de zienswijze termijn. Cliënten hebben verzocht om zich te kunnen uitlaten over relevante stukken die in eerste instantie al ter inzage gelegd hadden moeten worden. Bovendien is het vaste jurisprudentie dat een pro forma zienswijze kan worden ingediend, waarna een termijn voor de nadere onderbouwing daarvan moet worden geboden. Die mogelijkheid was er dus wel degelijk.

Nu het ministerie dit heeft nagelaten, is het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid als bedoeld in artikel 3:2 van de Awb voorbereid.

Aanvraag in strijd met beleid gaswinning

De minister stelt dat het onderhavige winningsplan betrekking heeft op het gasveld Oldelamer, dat de deelvoorkomens Oldelamer-Midden en Oldelamer-West zou omvatten. Deze stelling valt in zijn geheel niet te rijmen met het bestaande gasveld Oldelamer zoals dat op de website ww.nlog.nl nauwkeurig afgekaderd staat weergegeven, zoals hieronder zichtbaar in een schermafdruck van die website:

Clënten onderschrijven de adviezen van de gemeenten De Fryske Marren en Weststellingwerf, alsmede het deel van het advies van de Provincie Fryslân dat ziet op haar standpunt dat luidt dat sprake is van een nieuw gasveld.

Uit figuur 2.2 van het winningsplan en figuur 1 van de effectbeoordeling van Royal Haskoning BHV van 4 oktober 2018, blijkt zonder meer dat een geheel nieuw gasveld, genaamd Oldelamer-West, het object van de beoogde gaswinning is. Dit nieuwe gasveld ligt geheel los van het bestaande gasveld Oldelamer. Het nieuwe gasveld ligt grotendeels onder het Tjeukemeer en kan slechts worden bereikt met een zeer lange aftakking vanaf de bestaande putten (zie stippellijn in figuur 3.2 van het winningsplan).

De minister stelt dat het logisch is dat het beoogde gaswinningsgebied onderdeel uitmaakt van het reeds bestaande gasveld Oldelamer, omdat het gas gelegen zou zijn in dezelfde geologische laag en er waarschijnlijk druk-communicatie is tussen de verschillende breukblokken.

Clënten kunnen zich niet vinden in deze redenering. Ten eerste omdat de onderbouwing van deze stelling van de minister ontbreekt. Indien en voor zover deze onderbouwing blijkt uit onderliggende documenten, dan wensen clënten daarvan in kennis te worden gesteld. Ten tweede omdat het vermeende deelvoorkomen Oldelamer-West op de website van nlog.nl in zijn geheel niet zichtbaar is als gasveld, evenmin als onderdeel

Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

van het gasveld Oldelamer. Dit terwijl op nlog.nl juist de gasvelden worden getoond en niet slechts - zoals de minister veronderstelt - de daadwerkelijke gaswinningsgebieden.

In tegenstelling tot de minister, achten cliënten het voor de beoordeling van onderhavig instemmingsplan en de gevolgde instemmingsprocedure juist relevant of Oldelamer-West als een nieuw gasveld moet worden gekwalificeerd. Immers, uit het regeerakkoord 2017 - 2021, pagina 43, volgt dat wat de opsporing van gasvelden betreft er geen vergunningen worden afgegeven voor nieuwe gasvelden. Nu de minister het Vermilion toestaat om met een zeer lange aftakking vanaf het bestaande gasveld Oldelamer het geheel nieuwe gasveld 'Oldelamer-West' aan te spreken, faciliteert de minister de opsporing van een nieuw gasveld, waardoor er in strijd gehandeld wordt met het beleid inzake kleine gasvelden.

Cliënten benadrukken dat Vermilion in het verleden heeft gepoogd toestemming te krijgen voor proefboringen om en onder het Tjeukemeer, omdat zij vermoedde dat daar nieuwe kleine gasvelden te vinden zijn. In die pogingen is (de rechtsvoorganger van) Vermilion echter niet geslaagd vanwege verzet uit de nabije omgeving. Zie bijvoorbeeld uw uitspraak van 26 juli 2006 (nummer 200507741/1). Gelet op die pogingen ligt het voor de hand dat zij vermoedt dat veel meer gas aanwezig is dan de nu door Vermilion ingeschatte hoeveelheid onder het nieuwe gasveld Oldelamer-West, waarmee de minister middels het onderhavige besluit heeft ingestemd. Vermilion is er daarbij ten onrechte vanuit gegaan dat Oldelamer-West een deelvoorkomen betreft van gasveld Oldelamer. Zij heeft de geschatte hoeveelheid en de winbaarheid van het gasveld Oldelamer-West gebaseerd op de eigenschappen van het compleet losstaande gasveld Oldelamer. Dit geeft geen reële inschatting van de situatie van de beoogde gaswinning in het nieuwe gasveld.

De door de minister in de Nota van Antwoord aangehaalde jurisprudentie, ziet op andere gevallen. Te weten bestaande gasvelden waar een gewijzigd winningsplan voor werd aangevraagd. In deze zaak is sprake van een geheel nieuw gasveld. Het beleid zoals door de minister omschreven in zijn brief van 30 mei 2018 ziet op de bestaande en 'vergunde' gasvelden (circa 240 stuks, zo valt te lezen op pagina 4). Het kan dus niet zo zijn dat er meer gasvelden worden aangeboord, dan de circa 240 bekende gasvelden. Die staan allemaal geregistreerd op www.nlog.nl. Het nieuwe veld dat Vermilion nu wil aanboren nabij Oldelamer, staat daar niet op. Omdat het beleid voorziet in afbouw, door slechts de bestaande geregistreerde circa 240 gasvelden 'leeg te trekken', is dit instemmingsbesluit strijdig met dat beleid. Het opent de deur voor het onbeperkt winnen van gas in nieuwe velden, die in de nabijheid van liggen van de circa 240 bestaande velden. Van afbouw is dan in het geheel geen sprake. Dat het bestaande veld in dit geval toevallig een matige

Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

opbrengst genereerde, rechtvaardigt niet het aanboren van een nieuw veld in strijd met het beleid.

Hoewel de minister benadrukt dat SodM erop toe zal zien dat de daadwerkelijke gaswinning het productievolume niet wordt overschreden, is daarmee de zorg onder cliënten niet weggenomen. Ten eerste, omdat de controle gebaseerd zal worden op de door Vermilion aangeleverde wingegevens. Als deze wingegevens (te) klein voorgesteld worden, ontkomt Vermilion bij gestage uitbreiding van de gasproductie aan de verplichting om een milieueffectrapport te laten opstellen. Tot slot is de termijn van gaswinning voor een zeer lange termijn van 20 jaar vastgesteld. Hoewel er wordt gesteld dat deze termijn past bij de wijze waarop de gaswinning zal worden uitgevoerd, laten ervaringen uit het verleden zien dat het mogelijk is om de voorgestelde hoeveelheid binnen enkele jaren te winnen. Een kortere termijn van vijf jaar zou misbruik van het winningsplan op bovengenoemde punten tegengaan.

Adviezen derden

De adviezen van SodM, TNO en de Mijnraad zijn op onjuiste veronderstellingen gebaseerd, nu geen sprake is van hetzelfde gasveld als Oldelamer. In de zienswijze hebben cliënten dit standpunt uitvoerig onderbouwd. De minister gaat daar niet op in, omdat hij meent dat geen sprake is van een nieuw gasveld. Wat opvalt is dat de minister stelt dat 'waarschijnlijk sprake is van druk-communicatie tussen de verschillende breukblokken' en dat het dus 'logisch is dat het deelvoorkomen Oldelamer-West onderdeel is van de beschrijving in het winningsplan over het reeds bestaande gasveld Oldelamer.' Kortom; de minister gist en stelt dat iets waarschijnlijk is, waardoor iets anders logisch is. Bewijs levert de minister niet, omdat Vermilion dat ook niet heeft geleverd. Nergens blijkt uit dat sprake is van één en hetzelfde gasveld. De afstand is groot en er is een lange putaftakking nodig. Een nieuw put was veel kostenefficiënter geweest. Vermilion weet echter dat zij geen vergunningen zal krijgen voor een nieuwe put in een nieuw gasveld, wat gezien deze afstanden voor de hand had gelegen. Om die reden doet zij het voorkomen alsof het een vorm van winning is in hetzelfde veld, door via een zeer lange leiding het nieuwe veld aan te boren.

Overigens lezen cliënten in de Nota van Antwoord inzake de voorheen afgegeven vergunningen, waar de adviezen van de derden mede op gebaseerd zijn, het volgende:

"De minister is evenwel graag bereid om deze in de Staatcourant gepubliceerde vergunningen ook rechtstreeks aan belangstellende beschikbaar te stellen opdat zij gemakkelijker in staat zijn de stelling van de Mijnraad op juistheid te toetsen".

Zij verzoeken de minister daarom die stukken in te brengen in deze procedure, zodat zij en u de adviezen van de derden op juistheid kunnen toetsen.

Cliënten handhaven hetgeen zij in de zienswijze stelden en verzoeken u die tekst als hier herhaald en ingelast te beschouwen, nu daar niet inhoudelijk op gereageerd is.

Meetnet

De minister erkent dat Vermilion niet beschikt over een meetnet onder dit nieuwe gasveld. Als het een bestaand gasveld was, was het meetnet daar ook al aanwezig geweest. Ook hieruit blijkt dat geenszins sprake is van een bestaand gasveld waar meer gas uit gewonnen wordt. Cliënten wensen het aangepaste meetplan te ontvangen en verzoeken de minister dat in te brengen in deze procedure.

Duur gaswinning

De minister verklaart de bijzonder lange periode die Vermilion nodig stelt te hebben, aan de hand van de grote afstand die het gas binnen het gasveld moet afleggen. Ook daarin zien cliënten een bevestiging van hun standpunt. Het gas moet via een zeer lange leiding van het nieuwe gasveld Oldelamer-West naar het bestaande gasveld Oldelamer worden getransporteerd. Kennelijk is dat een zodanig omslachtig proces dat voor de relatief bescheiden hoeveelheid die Vermilion zegt te gaan winnen, een periode van maar liefst twintig jaar nodig is. Als deze 'businesscase' wordt vergeleken met andere gasvelden, lijkt die cliënten volstrekt onrendabel. De investering om een relatief beperkte hoeveelheid gas op grote afstand van een bestaande put te gaan winnen, kan alleen financieel uit als er meer gas te winnen is dan nu wordt voorgespiegeld. Om cliënten tegen een dergelijke verborgen agenda te beschermen, had de minister de vergunde duur van de gaswinning moeten beperken, waarbij Vermilion vanzelfsprekend altijd om verlenging van de duur kan vragen als de voorgespiegelde hoeveelheid nog niet is bereikt. Met een dergelijk 'hand aan de kraan'-principe, houdt de minister grip op Vermilion en kan hij omwonenden effectief beschermen tegen misbruik van de vergunde duur. Het door de minister gestelde toezicht biedt daarvoor geen garanties, omdat dit afhankelijk is van door Vermilion aangeleverde gegevens. Een harde deadline is veel eenvoudiger handhaafbaar. Als de termijn van twintig jaar eenmaal is weggegeven, zal elke productie-uitbreiding binnen die twintig jaar door de (opvolgend) minister moeten worden toegestaan. Op die manier komt er van de voorgespiegelde afbouw van gaswinning niets.

Maatschappelijk draagvlak

Het is juist dat het ontbreken van draagvlak 'niet zonder meer beslissend is voor de te maken belangenafweging'. Het dient echter wel te worden meegewogen, zo blijkt uit die overweging. Dat is in Groningen ook het geval en daar is het gemis aan draagvlak inmiddels doorslaggevend gebleken. Cliënten zijn van mening dat gezien de hoeveelheid zienswijzen, de grote zorgen bij de bewoners en de relatief geringe opbrengt voor Vermillion had moeten oordelen dat de belangenafweging in deze kwestie in het voordeel van de bewoners van het betreffende gebied had moeten uitvallen. Zo nodig had hij eenvoudig de winning in dit nieuwe gasveld kunnen afschieten op grond van zijn beleid. Gezien de beleidsruimte en beoordelingsruimte die u de minister over het algemeen gunt, had een dergelijk besluit overeind gebleven. Het is voor de minister dus geen kwestie van niet-kunnen of niet-mogen, maar van niet-willen. Een houding die hij ook de Groninger zaak meermaals heeft geëtaleerd.

Kwetsbaar veengebied

De minister gaat in de Nota van Antwoord slechts in algemene bewoordingen in op de mogelijke gevolgen van gaswinning voor de omgeving. De specifieke zorg die cliënten hebben geuit vanwege de veelal aanwezige kwetsbare veengronden worden genegeerd. Op de in de zienswijze nauwkeurig omschreven problematiek in deze gebieden, wordt niet gereageerd. De veengronden dalen al geruime tijd en tegelijkertijd worden de waterpeilen eveneens naar beneden bijgesteld. Dit om te voorkomen dat agrariërs ter plaatse hun beroep niet meer kunnen uitoefenen. Het gevolg hiervan is dat de houten funderingen van vele honderden woningen, boven water komen te liggen en de huizen verzakken. De droge zomers van de laatste jaren versnellen dit proces. Het is een zeer zorgelijke ontwikkeling en voor de bewoners van die huizen volstrekt onduidelijk welk effect de gaswinning daarop heeft. Gaat de bodem nog meer dalen? Ontstaan er trillingen, aangezien sprake is van een zeer droge ondergrond. De vergelijking die de minister met Groningen trekt, gaat volledig mank. Dit is een geheel andersoortig gebied, met een uitzonderlijke grondsamenstelling en erg laag waterpeil. De laatste jaren gaat de staat van de woningen extreem snel achteruit. De effecten van gaswinning daarop zijn niet onderzocht en er zijn ook geen precedënten beschikbaar. De deskundigen hebben er simpelweg geen aandacht voor gehad en ook de zienswijze heeft daarin geen verandering gebracht. De vergelijking die cliënten maken met Groningen gaat zodoende wel degelijk op. Ook daar had men geen idee waaraan begonnen werd eh werden zorgelijke geluiden vanuit de omgeving weggewuifd.

Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

Cliënten wensen dat deskundigenonderzoek wordt gericht, waarbij rekening wordt gehouden met de hiervoor en in de zienswijze omschreven gebiedskenmerken. Het instemmingsbesluit is op dat punt onvolledig, niet gemotiveerd en daardoor niet met de vereiste zorgvuldigheid genomen.

Schadevergoeding/afhandeling

De minister verwijst naar de standaard schadeafhandeling via een commissie en een protocol.

In de brief van 30 mei 2018 aan de Tweede Kamer schrijft de minister over schadeafhandeling echter ook nog het volgende:

"De verdere gaswinning uit de kleine velden, waar dit veilig kan, is naar de opvatting van het kabinet verstandig, maar vraagt in toenemende mate om waarborgen ten aanzien een adequate schadeafhandeling, eventueel gecombineerd met een bredere gebiedsaanpak of een extra impuls voor de energietransitie."

In het instemmingsbesluit en de reactie op de zienswijze is geen enkele afweging te vinden omtrent een 'bredere gebiedsaanpak' of een 'extra impuls voor de energietransitie'. De minister had op zijn minst moeten overwegen Vermilion te verplichten tot tegenprestaties, voor de rooibouw die zij op het woon- en leefgebied van cliënten pleegt. De inhoud van dergelijke brieven aan de Tweede Kamer moet betrouwbaar zijn en nagekomen worden en niet slechts dienen om de volksvertegenwoordiging gerust te stellen.

In de door de minister voorgestane standaard schadeafhandeling is geen sprake van omkering van de bewijslast. Omkering van de bewijslast is wel al geldig in een afgebakend deel in het Groningse gasveld, zie daartoe Staatsblad 2016, nummer 553. Cliënten vragen zich af waarom zou dit niet kunnen gelden voor alle gaswinning. De minister motiveert zijn keuze onvoldoende. Voor zover hij meent dat Groningen een uniek geval betreft, dat een uitzondering rechtvaardigt, wijzen cliënten op het volgende. Omdat in deze zaak sprake is van gaswinning in een kwetsbaar veengebied, kunnen de betreffende bewoners onmogelijk vaststellen of de schade die zij oplopen aan hun gronden/panden door diepontwatering of gaswinning is ontstaan. Op de lange termijn ontstaat daardoor een situatie voor de bewoners van dat gebied nog meer rechtsonzeker is dan in Groningen. Daar kan immers relatief eenvoudig worden vastgesteld dat de gaswinning de oorzaak is van aardbevingen. In dit veengebied zal Vermilion zich bij schadeclaims uit het gebied verschuilen achter andere mogelijke oorzaken van schade, zodat de bewoners met een onuitvoerbare bewijslast worden opgezaald.

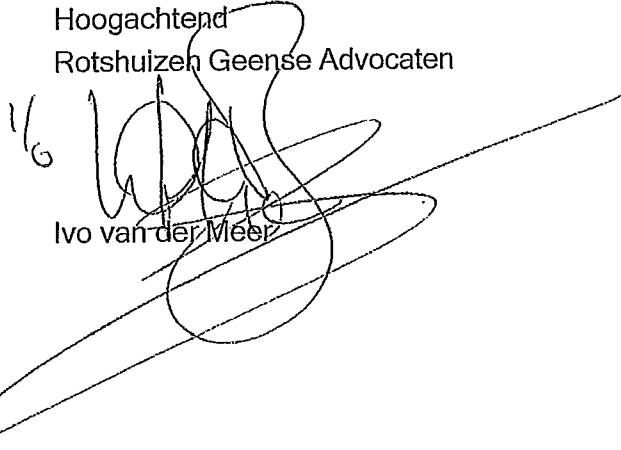
Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

Cliënten pleiten er daarom voor om in alle gevallen Vermilion te verplichten het bewijs te leveren dat eventuele schade niet door gaswinning is ontstaan. Het valt ook niet in te zien wat hierop tegen is, nu de minister en Vermilion er kennelijk van overtuigd zijn dat de gaswinning in dit gebied veilig en verantwoord zal plaatsvinden. Als de minister en Vermilion dat daadwerkelijk menen, kunnen ze met een gerust hart deze bewijslast op zich nemen. Doen ze dat niet, dan concluderen cliënten daaruit dat ze kennelijk geen enkele garantie durven af te geven voor de veiligheid van de bewoners van dit gebied en hun bezittingen. In dat geval moet de conclusie luiden dat het instemmingsbesluit niet op betrouwbare onderzoeksgegevens is gebaseerd.

Verzoek

Op bovenstaande gronden verzoek ik u dit beroepschrift gegrond te verklaren en de minister te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend
Rotshuizen Geense Advocaten

1/6

Ivo van der Meer

* * * Communicatie Resultatenrapport (28. Okt. 2020 11:05) * * *

1) Rotshuizen Geense Advocaten
2)

Datum/Tijd: 28. Okt. 2020 10:59

Best Nr. Modus	Bestemming	Pag's	Reslt.	Pag Mislukt
3490 Geheugen TX	0703651380	P. 11	OK	

Reden voor fout

E1) Opgehangen/lijnfout
E3) Geen antwoord
E5) Max. E-mail formaat overschreden.

E2) Bezet
E4) Geen faxaansluiting
E. 6) Destination does not support IP-Fax

Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

NADERE GRONDEN VAN BEROEP

Aan de Afdeling bestuursrechtsspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Postbus 222
8901 BA Leeuwarden
P.O. Box 1100
8911 BA Leeuwarden
T 058 2132 444
F 058 2133 665
Info@rotshuizen.nl
www.rotshuizen.nl

Tevens per fax: (070) 365 13 80

Leeuwarden, 28 oktober 2020

Uw kenmerk : 202005264/1/R4

Ons kenmerk : fvdM/170269

Inzake: Stichting Tegengas Tjeukemeer/Venniloon

Edelachtbaar college,

Namens onderstaande cliënten tekende ik beroep aan tegen het instemmingsbesluit
gewijzigd winningsplan Oldelamer (Nema: het instemmingsbesluit):

- Stichting Tegengas Tjeukemeer, gevestigd aan de Donlaweg 4, 8535 WD Follega;
- De heer T.C. Dunnebler, woonachtig aan de Donlaweg 20, 8535 WD Follega;
- De heer J. Wijma, woonachtig aan de Donlaweg 4, 8535 WD Follega;
- Mevrouw M. Rameeus, woonachtig aan de Grindweg 254, 8483 JN Scherpenzeel Fr;
- De heer J.J. Meijer, woonachtig aan de Tjongerpad 28, 8508 RL Dollstrehulzen.

Inleiding

Op 17 augustus 2020 heeft de minister van Economische Zaken en Klimaat (hierna: minister) ingeslemd met het winningsplan. Het winningsplan inclusief de Nota van Antwoord lag van 18 augustus 2020 tot en met 29 september 2020 digitaal ter inzage via www.nlog.nl.

Bijlage 2

Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

NADERE TOELICHTING

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Postbus 222
8901 BA Leeuwarden
Prins Hendrikstraat 8
8911 BK Leeuwarden
T 058 21 22 444
F 058 21 33 666
info@rgadvocaten.nl
www.rgadvocaten.nl

Tevens per fax: (070) 365 13 80

Leeuwarden, 12 januari 2022

Uw kenmerk : 202005264/1/R4
Ons kenmerk : lvdM/TNS/170269

Inzake: St. Tegengas/Vermillion

Edelachtbaar College,

Namens cliënten reageer ik nog op de verweerschriften van Vermillion Energy Netherlands B.V. en de Minister van Economische Zaken en Klimaat.

Historie

Vermoedelijk bent u niet op de hoogte van de historie van de locatie waar Vermillion nu gas wil gaan winnen. De voorgenomen boring via de bestaande boorputten van Oldelamer, is al de derde poging om het beoogde gasveld toegankelijk te maken voor gaswinning.

De eerste poging vond reeds plaats in 2002, toen de rechtsvoorganger van Vermillion, TotalFinaElf E&P Nederland B.V., een aanvraag voor een tijdelijke bouwvergunning deed voor de plaatsing van een boortoren nabij de Wielwei 51 te Doniaga. Gemakshalve noem ik het bedrijf in het vervolg Vermillion. Daarmee wenste Vermillion (zo stelde zij) te onderzoeken of er een winbare hoeveelheid aardgas kon worden opgespoord naast en onder het Tjeukemeer. Dit betrof hetzelfde gasveld als waar Vermillion nu gas wil winnen. Bij uitspraak van 26 juli 2006 (zaaknummer: 200507741/1, vindplaats: ECLI:NL:RVS:2006:AY5039) hebt u de bouwvergunning voor die boortoren vernietigd, omdat Vermillion niet de waarheid sprak over haar bedoelingen. Zij stelde slechts een proefboring te willen doen, echter uit de in die procedure uiteindelijk ingebrachte stukken bleek dat Vermillion dezelfde boortoren vervolgens wilde gebruiken voor het winnen van gas. Gelukkig prikte uw Afdeling daar doorheen, hetgeen leidde tot vernietiging van de

bouwvergunning en het stranden van het winningsproject van (in 2006 inmiddels) Vermilion, onder en naast het Tjeukemeer.

Vermilion waagde een tweede poging in de periode 2009 tot 2012 door de bewoners in de omgeving van het buurtschap Vierhuis nabij Delfstrahuizen te benaderen met 'spiegels en kralen', om hen zover te krijgen dat zij een boorlocatie in hun omgeving zouden accepteren. Dit leidde tot zoveel weerstand, dat Vermilion afzag van dit plan en de gaswinning nabij en onder het Tjeukemeer wederom in de ijskast zette. Zie daartoe de volgende stukken (blijlagen 1 tot en met 3).

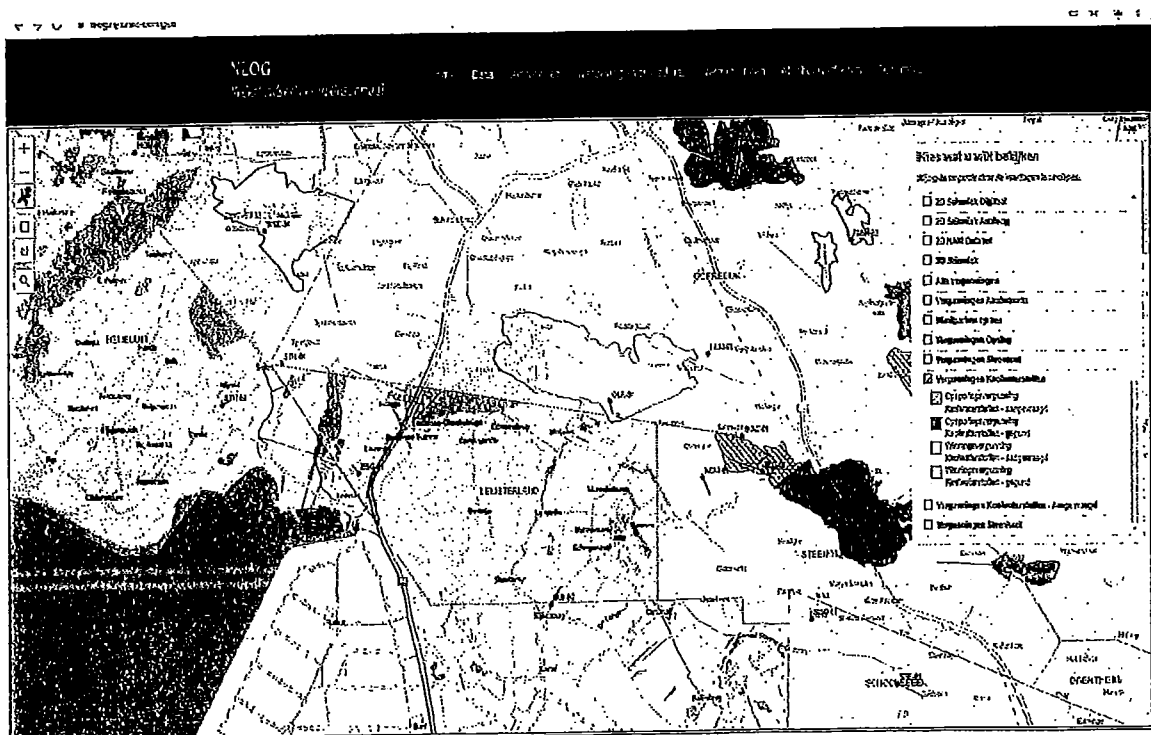
In 2019 doet Vermilion vervolgens een derde poging en dit keer een wel heel gewiekste. Vermilion presenteert het betreffende gasveld, althans het veld waarvan zij vermoedt dat er een behoorlijke hoeveelheid gas aanwezig is, als hetzelfde gasveld als zijnde Oldelamer Midden en Oost. Dat is een gasveld waarvoor Vermilion reeds toestemming had om te winnen, maar waarvan de opbrengsten enorm zijn tegengevallen. De hoeveelheid gas waarvoor zij toestemming had om die te winnen uit de putten Oldelamer Midden en Oost, is bij lange na niet gehaald, waardoor waarschijnlijk sprake is van een onrendabele boorlocatie. Omdat er inmiddels nieuwe technieken zijn waarmee op veel grotere afstand een nieuw gasveld kan worden aangeboord vanuit een boorlocatie, heeft Vermilion het idee opgevat om het gasveld waarnaar zij al bijna twintig jaar op jacht is, nu aan te boren via deze bestaande boorlocatie. Vermilion presenteert dit als een voortzetting van een reeds ingezette en toegestane vorm van gaswinning. Bijkomend voordeel voor Vermilion is dat geen vergunningen hoeven worden aangevraagd voor boortorens en dergelijke en ze aldus niet het risico loopt dat die niet worden afgegeven door de bevoegde gemeente. Die gemeente is namelijk ook tegen deze vorm van gaswinning.

Verkapte proefboring zonder winningsvergunning en exploratievergunning

Uit het verweerschrift van Vermilion blijkt zonder meer dat niet zeker is hoeveel gas ter plaatse gewonnen kan worden, de prognoses daartoe worden angstvallig geheimgehouden. Omdat de poging om tot een proefboring te komen in 2006 is gesneuveld bij uw Afdeling, wordt het plan nu gepresenteerd als zijnde een reguliere boring ten behoeve van winning. Niks is minder waar. Vermilion zal eerst door middel van de boring gaan exploreren, ofwel onderzoeken of ter plaatse een rendabele winbare hoeveelheid gas te vinden is. Zij slaat echter het stadium van exploratie over, omdat die minister heeft aangegeven geen nieuwe exploratieboringen te zullen toestaan.

Gaswinning uit bestaande velden mag nog wel, evenals de uitbreiding daarvan. Voor exploratieboringen zal echter geen vergunning worden afgegeven, behoudens in gebieden waarvoor reeds een verleende opsporing- en winningsvergunning geldt. Zie daartoe pagina 7 van het verweerschrift van de minister. De winningsvergunning Gorredijk geldt echter slechts tot en met 31 december 2024. Onlangs heeft de minister besloten tot verlenging van die vergunning tot en met 31 december 2039, dat besluit vechten cliënten echter aan (bijlage 4). Het spreekt voor zich waarom de minister tot deze verlenging heeft besloten, enkel en alleen om Vermillon te faciliteren bij het leeghalen van dit nieuwe gasveld. Er was zodoende geen toereikende bestaande winningsvergunning. De minister handelt daarom in strijd met zijn eigen beleid, door feitelijk een nieuwe winningsvergunning af te geven, nadat reeds met een winningsplan is ingestemd.

De opsporingsvergunning Lemsterland, waar de minister aan refereert, beslaat uitdrukkelijk niet het nieuwe gasveld. De noordelijke grens van die opsporingsvergunning loopt in een rechte lijn van Sloten naar Oldelamer en dekt daarom slechts een klein deel van het zuidelijke gedeelte van het Tjeukemeer. Er is zodoende geen opsporingsvergunning voor dit nieuwe gasveld. Zie daartoe onderstaande schermafbeeld van www.nlog.nl waarop het gebied waarvoor opsporingsvergunning Lemsterland geldt, staat afgebeeld met de kleur oranje:

Om die reden presenteert Vermilion de exploratieboring die zij feitelijk gaat doen, als een vorm van winning en probeert zij op die manier niet alleen de omwonenden en andere belanghebbenden, maar ook de minister en uw Afdeling om de tuin te leiden. De minister werkt daar met graagte aan mee. In het verweerschrift wordt dan ook krampachtig het standpunt verdedigd dat dit nieuwe gasveld is gelegen binnen het gebied van de winningsvergunning Gorredijk en dat het feit dat het er duidelijk deels buiten is gesitueerd op het kaartmateriaal, enkel te maken heeft met een 'onzekerheidsmarge'. Dat is nu juist het hele probleem, Vermilion heeft een sterk vermoeden dat er een flink gasveld onder en naast het Tjeukemeer zit. Daarom heeft zij al vanaf twee andere lokaties geprobeerd tot een proefboring en opvolgende winning te komen. In der periodes 2002-2006 en 2009-2012. Zij deed dat omdat er nu juist geen opsporingsbevoegdheid was. Die is er nu ook niet. Evenmin is de minister gehouden in te stemmen met het winningsplan. Er was ten tijde van het instemmingsbesluit geen dekkende winningsvergunning, zowel qua locatie niet, als in de tijd. De inmiddels afgegeven winningsvergunning wordt nog in rechte aangevochten en dekt evenmin de locatie van het nieuwe gasveld.

Vermilion probeert het gasveld daarom uit alle macht kleiner te presenteren, om door de achterdeur van boorlocatie Oldelamer binnen te komen en vervolgens volle bak gas te gaan winnen uit dit al gedurende twintig jaar door Vermilion zeer gewilde gasveld.

Gezien de zojuist geschetste historie, bestaande uit het opzettelijk onjuist presenteren van het willen bouwen van een boorlocatie voor een proefboring, verbaast het cliënten niets dat Vermilion wederom probeert op slinkse wijze en met onjuiste en onvolledige informatieverstrekking tot gaswinning te komen in een uiterst kwetsbaar gebied. Cliënten kunnen niet anders constateren dan dat die minister zit te slapen of onderdeel uitmaakt van het plan. Beide is kwalijk.

Nieuw gasveld

Vermilion maakt in haar verweerschrift veel woorden vuil aan de uitleg dat sprake is van een gasveld dat behoort tot het winningsgebied Oldelamer. Zij heeft gekozen voor de naam Oldelamer West om te doen voorkomen alsof het een en dezelfde locatie betreft als de twee locaties (Midden en Oost) waar zij rechtmatig gas wint. Niets is minder waar. Zoals uit het verweerschrift van Vermilion blijkt, bevindt het beoogde gasveld zich op een heel ander niveau in de ondergrond, op een geheel andere plek, zoals voor een flink deel onder het Tjeukemeer en ligt de locatie ver buiten de ten behoeve van de putten Oldelamer Midden en Oldelamer Oost afgebakende gebieden. Zie daartoe het hoger

beroepschrift. Kortom; er is zonder meer sprake van een geheel nieuw gasveld dat geen enkele relatie of fysieke verbinding kent met de andere twee gasvelden.

Dit gasveld is ook vanaf meerdere locaties te benaderen, zoals wel blijkt uit de hiervoor omschreven geschiedenis. Op twee locaties is het Vermilion niet gelukt, vandaar nu de keuze om het vanaf deze bestaande boorlocatie te proberen, dankzij in de afgelopen twintig jaar ontwikkelde nieuwe technieken waarmee Vermilion op zeer grote afstand van een gasveld toch tot winning kan overgaan, door middel van een gedeveerde (schuine) boring over grote afstand. Het valt op dat Vermilion zeer veel slagen om de arm houdt over de te winnen hoeveelheid gas en het mogelijke succes van de boring. Dat sterkt cliënten in hun vermoeden dat eerst exploratieboringen worden verricht en daarna pas tot winning wordt overgegaan.

Vermilion beschikt echter niet over een exploratievergunning, waardoor in feite de omgekeerde situatie ontstaat als in 2006. Toen probeerde Vermilion een proefboring te gebruiken om tot winning over te kunnen gaan. Nu presenteert Vermilion haar activiteiten als winning, terwijl eerst een exploratieboring zal plaatsvinden. In zoverre heeft Vermilion wel geleerd van haar fouten uit het verleden, maar haar gedrag blijft hetzelfde. Er wordt geen open kaart gespeeld en wederom is sprake van een verborgen agenda om te voorkomen dat extra of andere vergunningen moeten worden aangevraagd. De gelijkenis tussen beide zaken is treffend.

Het motief voor deze strategie is voor Vermilion ook zonder meer aanwezig. De minister heeft immers glashelder aangegeven geen nieuwe exploratievergunningen te zullen afgeven voor nieuwe kleine gasvelden. Het gevoerde beleid staat zonder omhaal op <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/gaswinning-uit-kleine-gasvelden/gaswinning-uit-kleine-gasvelden>:

"Voorwaarden gaswinning uit kleine gasvelden aangescherpt

Het kabinet heeft de volgende afspraken gemaakt voor de gaswinning uit kleine velden:

- *Mijnbouwbedrijven mogen alleen gas winnen als dat veilig kan.*
- *De minister van Economische Zaken en Klimaat verleent geen nieuwe vergunningen voor het zoeken naar kleine gasvelden op land, maar wel voor kleine gasvelden op zee.*
- *Bedrijven die al toestemming hebben gekregen voor het zoeken naar kleine gasvelden, mogen dat doen. De minister van EZK trekt bestaande vergunningen niet in."*

Kortom; er worden geen exploratievergunningen voor nieuwe gasvelden verleend, reden waarom Vermilion probeert de exploratiefase voor dit nieuwe gasveld te omzeilen dan wel over te slaan. Daarom stelt de minister in het verweerschrift dat het geen nieuw gasveld is, 'omdat het betreffende gasveld al bekend was'. Dat is geen valide argument. Er zijn in Nederland vele plekken als deze waar een sterk vermoeden bestaat dat er een winbare hoeveelheid gas te vinden is. Dat betekent echter niet dat op al die plekken gaswinning moet worden toegestaan. Waar het om gaat is of sprake is van een nieuw gasveld, waarvoor eerst een exploratievergunning moet worden afgegeven. Het kan niet zo zijn dat de exploratiefase nu bewust wordt overgeslagen. Voorheen deed Vermilion dat ook niet, omdat het opzetten van een winningslocatie een kostbare aangelegenheid is. Met de huidige gasprijzen kan het kennelijk uit om meteen te gaan winnen, zeker als gebruik kan worden gemaakt van een bestaande boorlocatie.

Het voorgaande betekent ook dat Vermilion wist dat zij niet via Doniaga, Vierhuis of een andere locatie zou hoeven te proberen door middel van een exploratieboring te onderzoeken of ter plaatse een winbare hoeveelheid gas te vinden is. Een dergelijke vergunning zou zonder meer worden geweigerd door de minister. Om die reden heeft zij besloten dit nieuwe veld aan te boren via een bestaande locatie en te presenteren als zijnde een voortzetting van een bestaande vorm van rechtmatige gaswinning en niet als de exploratie en uiteindelijke winning in een nieuw gasveld. De minister heeft naar het oordeel van cliënten onvoldoende kritisch toegezien op deze handelwijze of heeft dat gewoon niet willen doen. Het is echter een feit dat Vermilion de minister, mijn cliënten en niet in de laatste plaats u, 'voor het lapje houdt' en gewoonweg probeert een nieuw gasveld aan te boren, dat vervolgens eerst te exploreren en daarna, indien rendabel, in één moeite door te exploiteren.

Bijkomend voordeel is dat zij het presenteert als eenzelfde veld als de velden waarvan de opbrengst is tegengevallen en zij dus ook kan betogen dat de totale hoeveelheid te winnen gas valt binnen de eerder ingeschatte hoeveelheid voor de twee rechtmatig geëxploiteerde gasvelden. Zo lijkt het alsof er niets aan de hand is en in feite gewoon gebruik wordt gemaakt van een reeds vergund recht. Dat vergunde recht ziet echter op een heel ander gebied en staat in geen enkel verband met het nieuwe gasveld. Het enige verband dat er is, is dat het inmiddels 'toevallig' mogelijk is om van dezelfde boorput gebruik te maken. Als Vermilion dan ook nog eens het nieuwe gasveld dezelfde naam geeft met de toevoeging 'West', is alles in het werk gesteld om de indruk te wekken dat er gewoon wat meer gas uit hetzelfde gasveld Oldelamer wordt gehaald. Niets is echter minder waar. De geschetste historie bewijst dat.

Kwetsbaar gebied

Vervolgens blijkt uit alle onderzoeken van Vermillion dat er geen enkel risico bestaat voor de bewoners en gebruikers van het betreffende gebied waaronder gas wordt gewonnen. Dat is een telkens terugkerende mantra bij elke activiteit waarbij delfstoffen worden gewonnen. Als Vermillion dit daadwerkelijk zelf zou geloven, zou zij zonder meer garant gaan staan voor de toekomstige schade en daartoe bijvoorbeeld een bankgarantie afgeven. Indien Vermillion immers zeker weet dat ze geen schade zal veroorzaken, kan zij daar gerust voor tekenen. Dat weigert Vermillion echter keer op keer, waardoor cliënten genoeg weten. Vermillion is er geenszins zeker van dat zij geen schade zal veroorzaken en weet dat het daartoe in haar opdracht opgestelde rapporten die zekerheid evenmin bieden. Zonder die rapporten zou zij echter nimmer een winningsplan door de juridische molen krijgen of een winningsvergunning verleend krijgen.

In die rapporten heeft Vermillion echter één belangrijk punt over het hoofd gezien. Het gebied alwaar zij gaat boren, is een zeer kwetsbaar veengebied. Een veengebied waarin in de afgelopen tientallen jaren diepontwatering heeft plaatsgevonden ten behoeve van de landbouw. Het waterpeil is meermaals op vele plekken verlaagd, zodat boeren maximale opbrengsten uit hun land konden halen. Daarbij zijn de belangen van de bewoners geheel over het hoofd gezien. De meeste woningen in dit gebied staan namelijk op houten palen. Zodra die houten palen droog komen te staan, vanwege het zakkende waterpeil, gaan die palen schimmelen en rotten. Met als gevolg dat na verloop van tijd de fundering kapotgaat, huizen verzakken, scheuren ontstaan en zeer onveilige situaties. Niet in de laatste plaats is een belangrijk gevolg voor de bewoners dat zij tegen enorme herstellkosten oplopen, waarvoor niemand zich verantwoordelijk acht. De Provincie Fryslân en Wetterskip Fryslân stellen dat de bewoners maar moeten bewijzen dat hun huis is verzakt vanwege het dalende waterpeil, hetgeen een erg kostbare en moeilijk te bepleiten zaak is.

Vanzelfsprekend ligt dit niet op het bord van Vermillion, het is echter wel een feit dat in het gebied tientallen, zo niet honderden woningen staan met (potentiële) funderingsproblematiek. Zie daartoe bijvoorbeeld bijgevoegde presentatie Wetterskip Fryslân, cde. SKZ van 9 november 2021 (bijlage 5). Dit betreft de eerste 32 schadegevallen die nu concreet zijn onderzocht. In totaal gaat het om 5100 gevallen, zo is de laatste schatting van het Wetterskip. Daarvan zullen in ieder geval tientallen, maar wellicht enkele honderden gesitueerd zijn in het door Vermillion beoogde winningsgebied.

Ook het videoverslag van die bijeenkomst is erg informatief:

<https://wetterskipfryslan.notubiz.nl/vergadering/783124/Commissie%20Systeembeheer%20C%20Kwaliteit%20en%20Zuiveringen%2009-11-2021> - agendapunt 4.

Dit betekent dat ook maar de geringste verzakking c.q. bodembeweging ter plaatse fataal kan zijn. De rapporten die Vermilion heeft laten opstellen ten behoeve van het verkrijgen van instemming op haar winningsplan, houden hier geen rekening mee. Die rapporten gaan uit van standaardsituaties op veengrond waarin sprake is van deugdelijke woningen. Het zou best zo kunnen zijn dat een stabiele woning met een goede fundering inderdaad geen gevolgen zal ondervinden van de voorgenomen gaswinning in het nieuwe gasveld. Dat is echter niet de vraag die moet worden beantwoord. De vraag die moet worden beantwoord is of de tientallen, zo niet honderden kwetsbare woningen die verzakt zijn, beschadigde funderingen hebben en al scheuren vertonen, de in de rapporten voorgestelde bodemdaling van één tot anderhalve centimeter zonder enig risico kunnen verwerken. Cliënten menen van niet. Er zijn al diverse woningen waarin spoedeisend moet worden ingegrepen met funderingsherstel, om te voorkomen dat ze instorten (zie bijlage 5). De komende tien tot twintig jaar zullen nog vele woningen in dit gebied in dat stadium geraken, waardoor het maar zeer de vraag is of de voorziene bodemdaling door de gaswinning daar geen effect op zal hebben. Dat is immers niet onderzocht door de experts van Vermilion en de minister heeft er niet om gevraagd.

In zoverre is het instemmingsbesluit in ieder geval onvoldoende gemotiveerd en op onzorgvuldige wijze tot stand gekomen. Indien de minister zeker wil weten dat met de gaswinning geen schade wordt veroorzaakt aan deze woningen, dient zij Vermilion op te dragen daar nader onderzoek naar te verrichten, waarbij per woning een inschatting wordt gemaakt van de gevolgen die de gaswinning met zich zal brengen met betrekking tot die specifieke woning.

In het kader van het Veenweideprogramma 2021-2030 nemen de Provincie, het Wetterskip en de betrokken Veenweidegemeenten inmiddels hun verantwoordelijkheid en zullen steeds meer funderingsonderzoeken overgelegd kunnen worden. Zie ook www.veenweidefryslan.frl, waarop dit overheidsinitiatief uitvoerig wordt beargumenteerd. In zoverre nemen deze overheden inmiddels wel hun verantwoordelijkheid, te weten dat ze faciliterend te werk gaan ter voorkoming van het instorten van woningen. Dat nog even los van de schuldvraag, er is in ieder geval beweging aan het front voor wat betreft de veiligheid van de mensen in deze regio.

Voor de minister is dit wellicht een 'ver-van-mijn-bed-show' en Vermillion interesseert het waarschijnlijk niet. Echter, dit is wel een zaak die deze regio in zijn greep houdt en die vooral het afgelopen jaar tot zeer veel beroering heeft geleid, omdat diverse bewoners(collectieven) zich niet gehoord hebben gevoeld om in ieder geval tot praktische oplossingen te komen, voor wat betreft het behoud van hun woningen.

De kwetsbaarheid van het gebied uit zich overigens niet alleen in de risico's voor woningen. Ook de waterhuishouding en infrastructuur ter plaatse loopt aanzienlijke risico's. De vergelijking met de door Vermillion gewenste verlenging van gaswinning in het veld Tietjerk van 31 december 2021 tot 31 december 2050, kan daarom één op één gemaakt worden. Op grond van een zienswijze van 30 november 2021 van de provincie, het Wetterskip en vier gemeenten, heeft de minister daarom op 30 december 2021 (op advies van het Staatstoezicht op de Mijnen) besloten dat die verlenging slechts wordt toegestaan tot 2030 en dat géén toestemming voor gegeven voor de uitbreiding van de gaswinning met meer te winnen m3's (bijlage 6). Kortom; Vermillion krijgt enkel wat meer tijd om reeds vergunde m3's te winnen. Nieuwe gaswinning wordt niet toegestaan.

De minister zou consequent moeten zijn en ook de nieuwe gaswinning onder en nabij het Tjeukemeer om deze redenen moeten verbieden.

Bankgarantie

De aanvrager, Vermillion Energy Netherlands B.V. is een (verre) dochter van een internationaal opererend Canadees bedrijf genaamd Vermillion Energy Inc. (het moederbedrijf). Een commercieel bedrijf dat als enige doel heeft het maken van zoveel mogelijk winst en het uitkeren daarvan aan haar aandeelhouders. Dit moederbedrijf had per 31 december 2020 een eigen vermogen van maar liefst Can \$ 925.402.000,00 (afgerond ongeveer € 700 miljoen), zo blijkt uit het 'Annual Report 2020 Excellence Trust Respect Responsibility' (what's in a name).

Vermillion Energy Netherlands B.V (de werk-B.V.) is een juridisch noodzakelijk middel om gas te kunnen winnen in Nederland en dat is de rechtspersoon die in geval van schade aangesproken zal moeten worden door cliënten. Uit gegevens van de Kamer van Koophandel blijkt dat boven de werk-B.V. een holding zit, genaamd Vermillion Netherlands Holding B.V. die 100% aandeelhouder is van Vermillion Energy Netherlands B.V. De holding had per 31 december 2020 een eigen vermogen van maar liefst € 222 miljoen (bijlage 7). Het gaat dus om groot geld voor Vermillion.

Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

Tussen het Canadese moederbedrijf is een C.V. met uitgesloten aansprakelijkheid geplaatst. Dit betekent dat in ieder geval het moederbedrijf niet aangesproken kan worden op door de werk-B.V. veroorzaakte schade. Ook de holding blijft buiten schot als separate rechtspersoon, terwijl daar het kapitaal in zit, evenals in het moederbedrijf. Kapitaal dat gewoonlijk zal worden doorgesluisd naar het moederbedrijf en/of de aandeelhouders.

Dit maakt dat de werk-B.V., die de vergunningen aanvraagt en het werk verricht, onvoldoende verhaal zal bieden, in geval er schade wordt toegebracht. Zeker als dit over een tien- of twintigtal jaren betreft, zullen de winsten reeds lang zijn doorgesluisd naar de holding, het moederbedrijf in Canada en de aandeelhouders en zal de werk-B.V. ongetwijfeld zijn 'leeggetrokken'. Zo werken internationale commerciële bedrijven nu eenmaal, er zijn voorbeelden te over. Niemand waakt hierover, de minister sluit zijn ogen hiervoor.

De minister stelt geen enkele financiële eis aan de werk-B.V., terwijl het zonneklaar is dat het de bovenliggende rechtspersonen enkel te doen is om winstmaximalisatie. Wat dat betreft heeft Vermillion de wind ook nog in de rug, nu gas het nieuwe goud is geworden en er steeds minder gas hoeft te worden gewonnen om rendabele businesscases en exorbitante winsten te creëren, over de rug van de burgers, bewoners en de Nederlandse Staat.

Het gevolg is dat een Internationaal bedrijf de Nederlandse bodem leegpompt, de grootste revenuen naar het buitenland verdwijnen, een lege werk-B.V. wordt achtergelaten, waardoor de schade is veroorzaakt die niet vergoed zal worden. Cliënten vinden dit stuitend en volstrekt onverantwoord. Zij menen dan ook dat de minister aan het instemmingsbesluit voorwaarden had moeten verbinden, waarmee is zeker gesteld dat schade die wordt veroorzaakt, ook kan worden vergoed. Een zeer eenvoudig middel daarvoor is een bankgarantie, die te allen tijde door de minister kan worden getrokken, om zijn burgers te beschermen tegen het risico dat zij lopen vanwege commerciële gaswinning zonder enige inmenging van het Rijk. Een andere optie is de garantie van het moederbedrijf dat zij te allen tijde garant staat voor de claims die de werk-B.V. veroorzaakt.

Wat dat betreft hebben de Groningers nog het geluk dat de Nederlandse Staat daar zelf aan gaswinning doet. Indien Vermillion daar aan het roer had gestaan, was het leed al helemaal niet te overzien. De garanties die de Groningers hebben, doordat de Staat aandeelhouder is van het bedrijf dat het gas wint, hebben cliënten niet. Zij zijn

overgeleverd aan de commerciële markt met een zeer eenzijdig belang. Zij verwachten van de minister dat hij hen hierin beschermt en steunt, door strikte voorwaarden te stellen die voorzien in de vergoeding van toekomstig veroorzaakte schade. Dat er een commissie Mijnbouwschade is, waar de burger terecht kan, klinkt mooi. Maar nergens blijkt uit dat die Commissie voldoende middelen heeft, tevens blijkt ook nergens uit dat de pot van die Commissie gevuld wordt door Vermilion cs.

Daarnaast biedt ook een dergelijke commissie geen soelaas, indien de burger moet bewijzen dat de schade het directe gevolg is van gaswinning. Juist in dit kwetsbare veengebied, waar vele woningen op instorten staan en Vermilion zonder enig maatschappelijk besef de bodem komt leegroven ten behoeve van haar buitenlandse aandeelhouders en de misschien wel Duitse energiemarkt, zou de bewijslast bij Vermilion gelegd moeten worden.

Het instemmingsbesluit voorziet in het geheel niet in enige zekerheid voor burgers. Het enige dat wordt vermeld, is dat Vermilion dan aansprakelijk is en de schade op basis van het Burgerlijk Wetboek zou moeten vergoeden. Van een kale kip kun je echter niet plukken en Vermilion zal er wel voor zorgen dat het Nederlandse werk-B.V.'tje op dat moment in faillissement komt te verkeren, dan wel is geliquideerd. Of de minister heeft deze schadeparagraaf in het instemmingsbesluit bewust afgesproken met Vermilion of de minister is bijzonder naïef hierin. In beide gevallen is sprake van een kwalijke zaak.

Ook op deze gronden menen cliënten dat het instemmingsbesluit onvoldoende gemotiveerd is en op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Juist het feit dat de kans op schade wel degelijk wordt benoemd, maar er geheel niet wordt voorzien in vergoeding daarvan, maakt het besluit, zeker in de huidige maatschappelijke context, onaanvaardbaar.

Tot slot

Deze nadere toelichting op de beroepsgronden van cliënten betekent niet dat de overige gronden worden ingetrokken. Zij beogen met deze brief de nadruk te leggen op de meest belangrijke uitgangspunten. Cliënten handhaven hun verzoeken zoals gedaan in het oorspronkelijke beroepschrift.

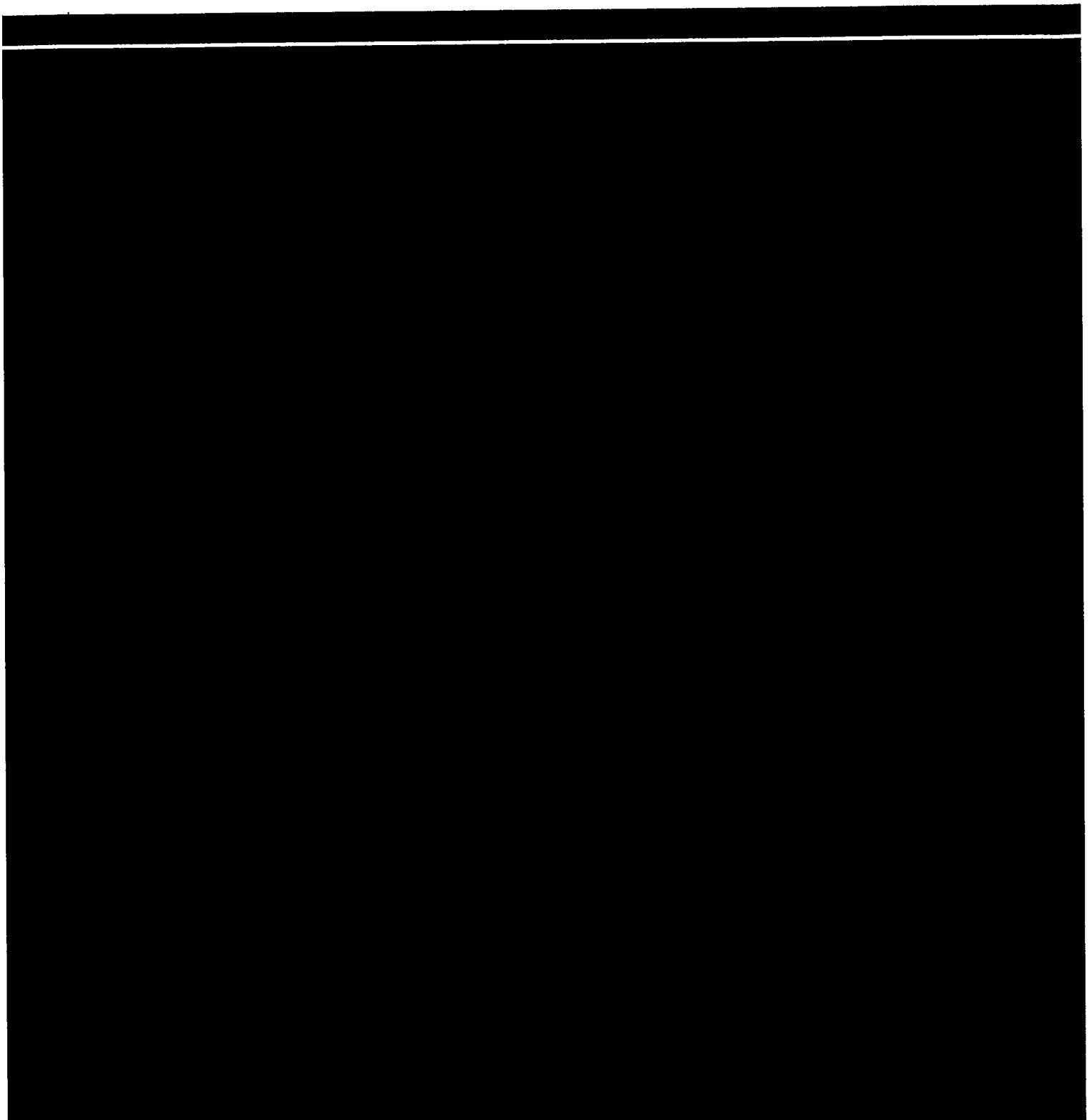

Rotshuizen Geense
ADVOCATEN

Hoogachtend,
Rotshuizen Geense Advocaten

I. van der Meer

Bijlage 1

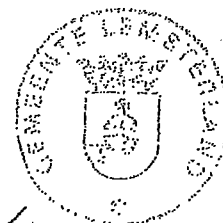

G

gepassioneerd, betrokken

Kopie

Aan College van B&W Lemsterland &
de gemeenteraad,
Postbus 2,
8530 AA Lemmer.

Ingekomen 10-11-2009
Haar Scholten

Delfstrahuizen, 10 november 2009

Betreft: bezwaar tegen proefboring en gaswinning in Delfstrahuizen.

Geacht college en raadsleden,

Bewoners van Marwei Oost en de Trekkersweg hebben kennis genomen van het voornemen van Vermilion een proefboring en gaswinning te willen uitvoeren op de locaties Follega en Delfstrahuizen.

Tegen een eerder verzoek om een vergunning voor proefboren in Follega heeft de Stichting Tegengas Tjeukemeer zich met succes verzet. De vergunning werd vernietigd door de Raad van State. Het verzet was met name gebaseerd op het feit dat bij schade de burger vrijwel niet in staat is te bewijzen dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de schade en de gaswinning. Slepende en kostbare processen kunnen hierdoor het gevolg zijn.

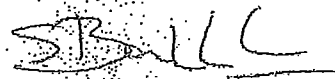
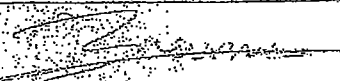
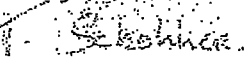
Beide gasvelden liggen voor een belangrijk deel in Lemsterland. En dus de mogelijke schade ook. De directe omwonenden van de locatie Delfstrahuizen hebben daarom een bewonerscommissie in het leven geroepen die de naam "Gaswinning zonder kater" heeft gekregen. We willen benadrukken dat wij geen actiegroep zijn, maar in goed overleg met de diverse partijen voor onze belangen willen opkomen. Naast het grote bezwaar van mogelijke schade door bodemverzakking hebben wij ook andere punten van zorg. Te denken valt onder andere aan verkeershinder Trekkersweg, druk op het milieu, aantasting beschermd gruttogebied, eventueel geluidshinder en uitzichtvervuiling. Wij willen dat ook hiervoor aandacht komt.

De commissie "Gaswinning zonder kater" roept het college van burgemeester en wethouders en de leden van de gemeenteraad op om haar zorgplicht jegens de burgers te nemen en af te zien van het verstrekken van een vergunning tot proefboren en het winnen van gas in ieder geval zolang de burger dient aan te tonen dat ontstane schade is veroorzaakt door gaswinning.

De commissie "Gaswinning zonder kater" staat achter de doelstelling van de Stichting Tegengas Tjeukemeer en werkt daarom nauw met haar samen. We werken ook nauw samen met Plaatselijk Belang "De trije doarpen".

Een afschrift van deze brief is onder andere gezonden aan Plaatselijk Belang "De trije doarpen" en aan het bestuur van de Stichting Tegengas Tjeukemeer.

Met vriendelijke groet
De commissie "Gaswinning zonder kater".

Naam	Adres	Handtekening
Fam. Bakker	Trektersweg 1a	
Fam. Boersma	Marwei 76	
Fam. Kraak	Trektersweg 1	
Fam. Kroon	Marwei 78	
Fam. Schokker	Marwei 71	
Fam. van Woudenberg	Trektersweg 2	

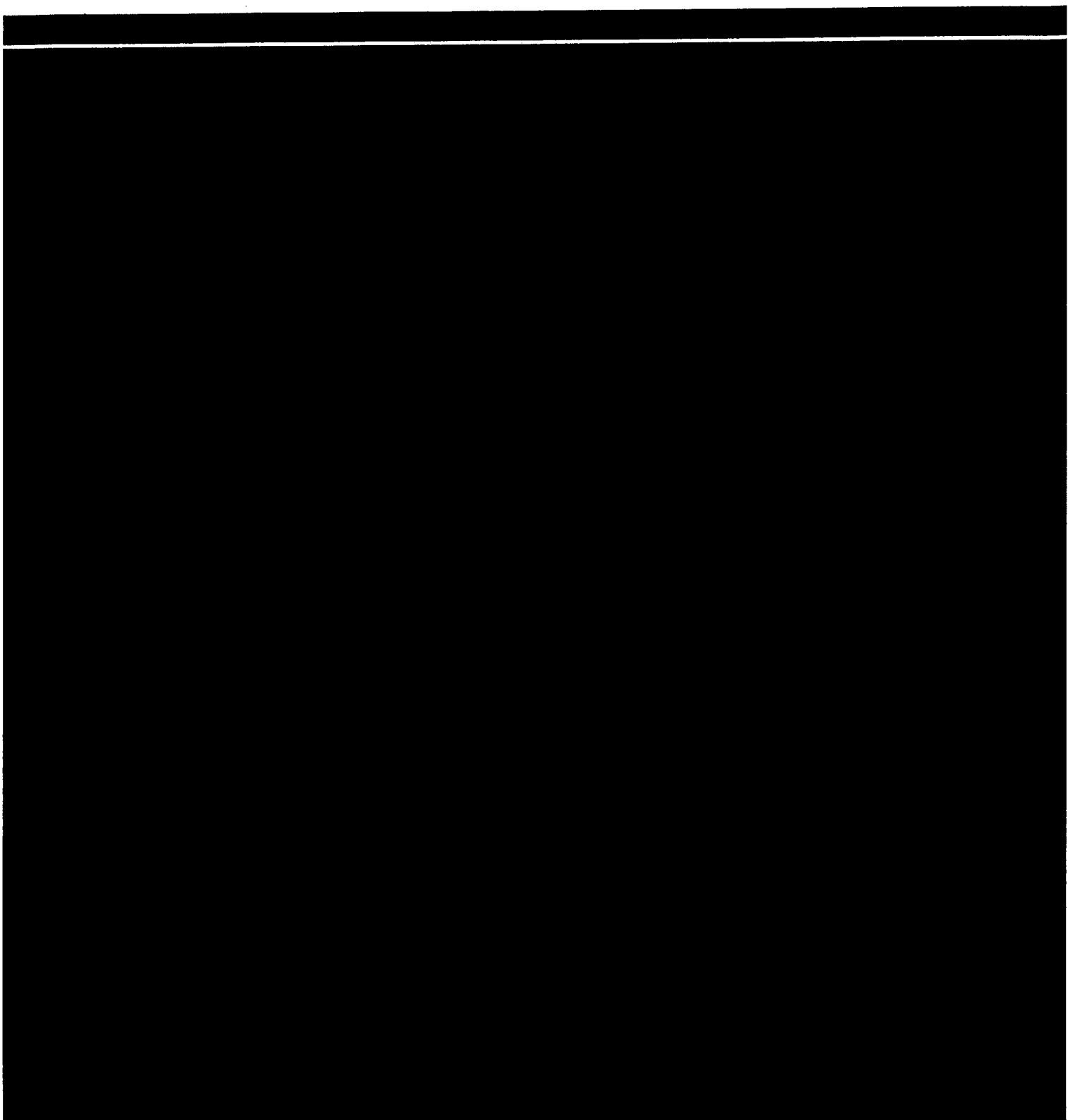
Contactpersoon van de commissie "Gaswinning zonder kater":

Mw MMA van Woudenberg, Trektersweg 2, 8508 RN Delfstrahuizen,

Email: woudenb@hetnet.nl

Tel.: 06-47330725

Bijlage 2

G

gepassioneerd, betrokken

Plaatselijk Belang
p/a De Kampen 24
8508 RR DELFSTRAHUIZEN

Delfstrahuizen, 14 november 2009

Aan het College van B. en W. en de
Gemeenteraad
van de gemeente Lemsterland.
Postbus 2
8530 AA LEMMER

Betreft: Gaswinning Vermilion bij Delfstrahuizen

Geacht College en Raad,

In september 2009 is het bestuur van Plaatselijk Belang "De Trije Doarpen" op de hoogte gesteld van het voornemen van Vermilion om een proefboring en winning van aardgas uit te willen voeren in o.a. Delfstrahuizen en Follega/Doniaga. Deze beide gasvelden liggen voor een belangrijk deel in de gemeente Lemsterland.

Afgelopen maand hebben we ons laten informeren over de eventuele consequenties van de winning. Uiteraard is het bestuur niet tegen gaswinning in het algemeen. Echter Plaatselijk Belang maakt zich zorgen over de, ook door Vermilion, verwachte bodemdaling als gevolg van de winning. Problemen rond bodemdaling in het veenweidegebied van de Echtenerveenpolder zijn nu al aan de orde. Denk aan de situatie rond de funderingsproblematiek! De aansprakelijkheid en schadeloosstelling hiervan zijn nog steeds niet duidelijk geregeld. Door nu nog een oorzaak voor eventuele bodemdaling toe te staan, zal bij schade de burger in een schier onmogelijke positie komen om te bewijzen dat de gaswinning de eventuele veroorzaker is.

Het bestuur van Plaatselijk Belang vraagt dan ook aan het college om voorafgaand aan het verstrekken van een vergunning tot proefboren en winning duidelijke afspraken te vragen over eventuele toekomstige schade door bodemdaling. Buiten een nul-meting, zou hierin minimaal geregeld moeten worden dat de bewijslast niet bij de burger ligt. De burger zou wat ons betreft niet aan dienen te tonen dat verzakkingen veroorzaakt zijn door de gaswinning, maar

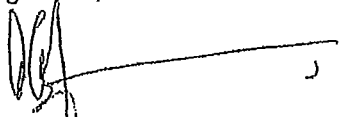
de gaswinner dat dit niet het geval is. Tevens dient duidelijk te worden hoe de verhouding bij eventuele schade tussen het Wetterskip en Vermilion geregeld is.

Bovenstaand standpunt is ook besproken met de ondernemersvereniging, die deze uitgangspunten deelt en daarom mede ondertekent.

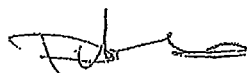
Een afschrift van deze brief is gezonden aan Vermilion, het bestuur van de Stichting Tegengas Tjeukemeer, de direct omwonenden in Defstrahuizen, verenigd in "Gaswinning zonder kater".

Hoogachtend,

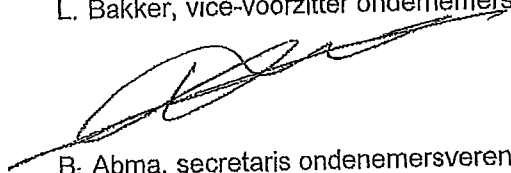
L. Jagersma, voorzitter PB "Trije Doarpen"

D. de Haan, secretaris PB "Trije Doarpen"

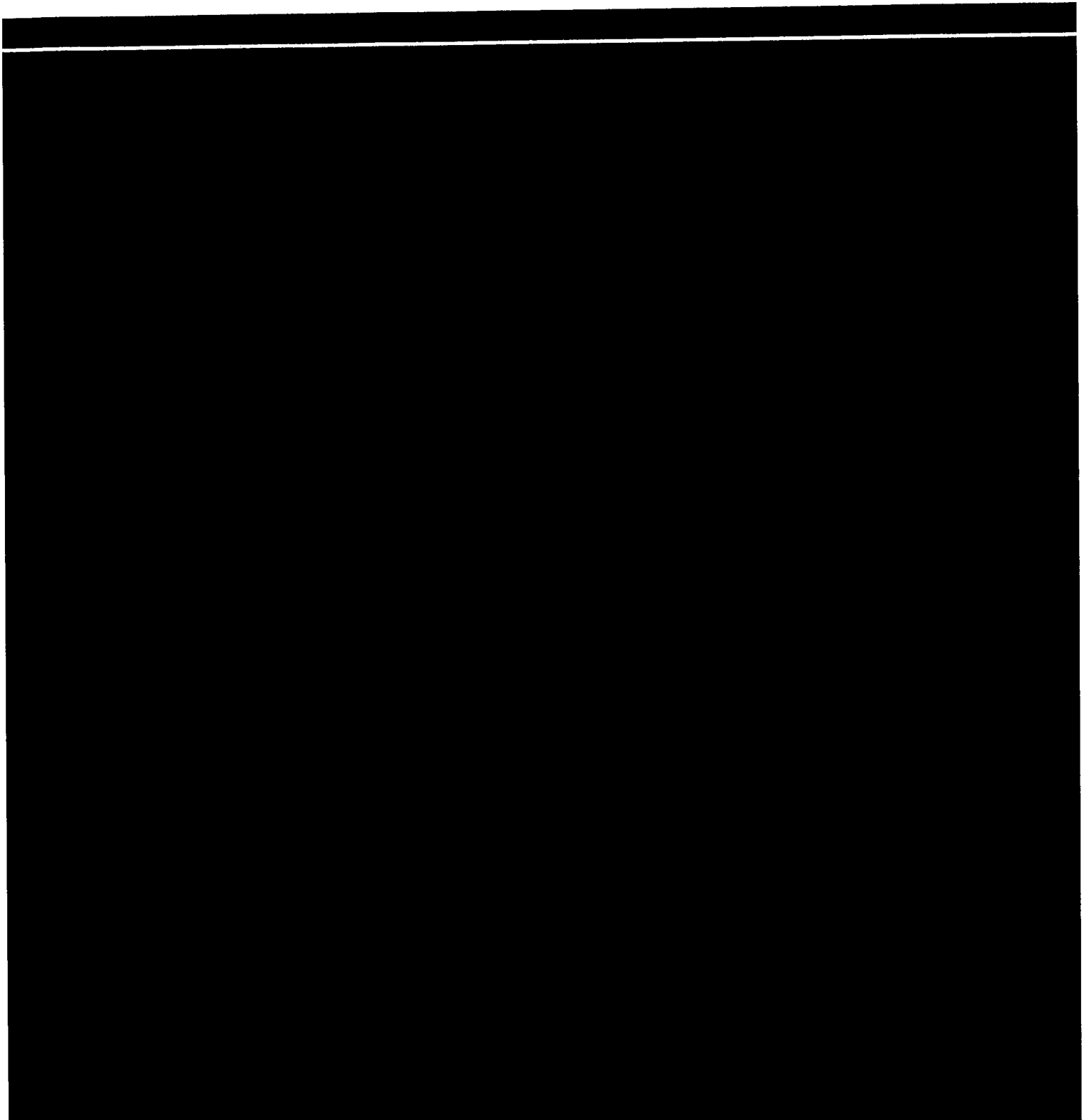
L. Bakker, vice-voorzitter ondernemersvereniging

B. Abma, secretaris ondernemersvereniging

Bijlage 3

G

gepassioneerd, betrokken

Van: de Tsjoender [info@tsjoender.com]
Verzonden: maandag 1 oktober 2012 20:28
Aan: 'woudenb@hetnet.nl'
Onderwerp: Gasboring Vermilion

Goedenavond Margreet

Ze worden weer actief, Vermilion bedoel ik met het zoeken naar gas bij Delfstrahuizen en Follega.

Een aantal weken geleden werden wij gebeld door Fokke Jansma, zat eerst bij DHV en was adviseur van Vermilion en is nu in de gelederen van Vermilion opgenomen. Hij maakte bekend dat Vermilion met de stuurgroep Bodemdaling Fryslân een gesprek zou hebben over voornoemde lokaties, op 04 oktober a.s.. In de stuurgroep zitten provincie, waterschappen, nationale overheid en Rijkswaterstaat in ieder geval. Voor deze bijeenkomst mogen de wethouders van Lemsterland en Skarsterlân aanschuiven.

Als stichtingsbestuur zijn wij bij elkaar gekomen na zo'n twee jaar radio stilte. Besloten om contact te zoeken met de wethouders uit Lemsterland en Skarstelân en gedeputeerde Poepjes.

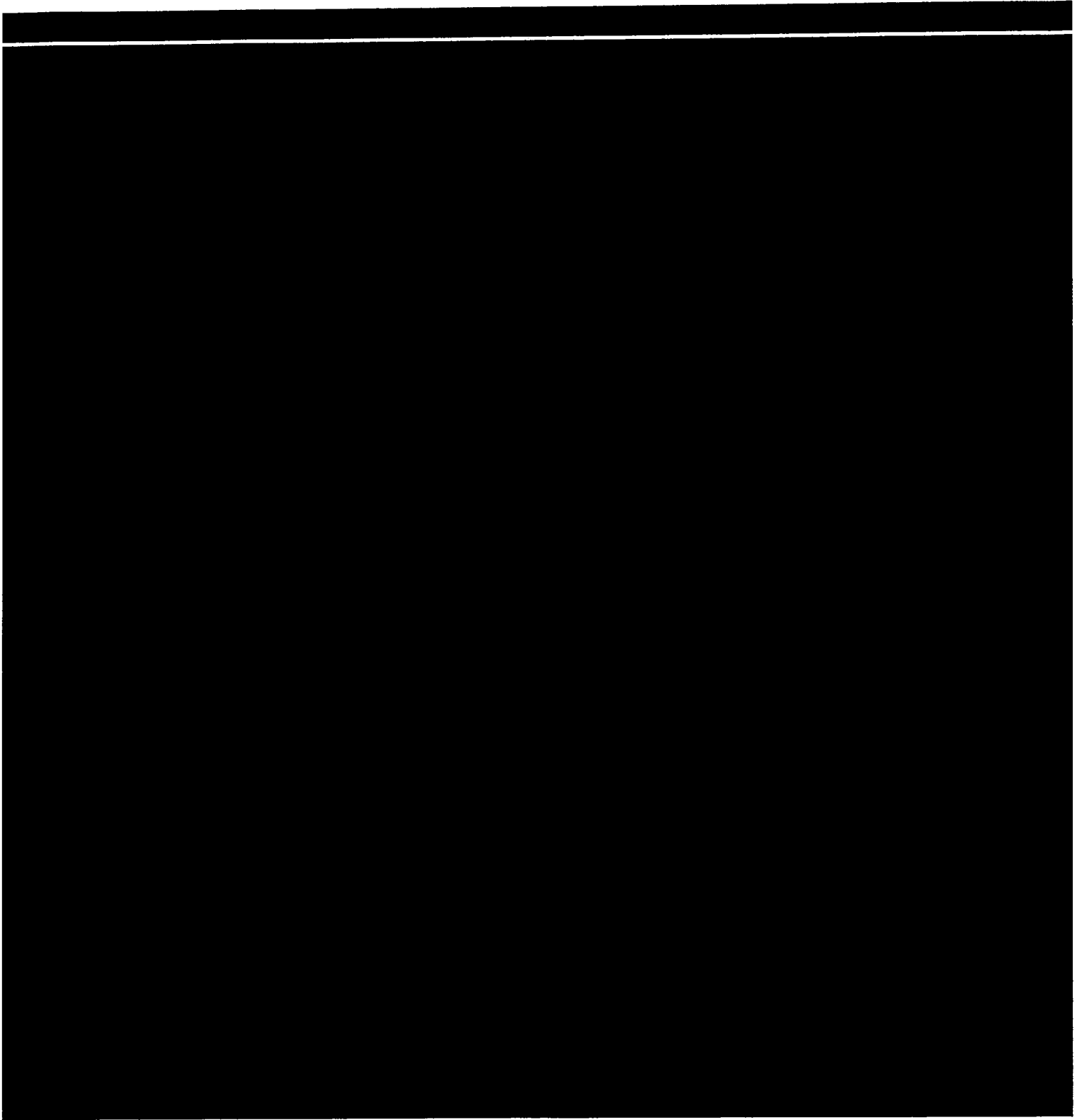
Gesprek met de gemeenten Lemsterland en Skarsterlân is vanmiddag gevoerd. Zij staan nog steeds achter de motie Lemsterland en hebben dit keer op keer aan Vermilion laten weten. Het lijkt er nu op dat Vermilion hierop een antwoord heeft geformuleerd en wil dit 04 oktober presenteren. Of dit voldoende tegemoet komt aan de motie Lemsterland is de vraag. In ieder geval zullen de wethouders en hun ambtenaren zeer kritisch zijn op de uitkomst van Vermilion. Wij als bezorgde bewoners worden meegenomen in dit proces.

Morgen spreken we met gedeputeerde Poepjes.

Van jou wil ik graag weten of jij/jullie werkgroep ook slapende was net als onze stichting. Dan zouden we deze nu graag weer wakker schudden. Vermilion heeft echt plannen en zet alle geschut in die er te vinden is volgens de wethouders. Dit vraagt van ons ook de gelederen te sluiten en massa te maken.

Hoor graag van je.

Bijlage 4

G

gepassioneerd, betrokken

BEROEPSCHRIFT

Aan de Rechtbank Noord-Nederland
Afdeling bestuursrecht
Postbus 150
9700 AD GRONINGEN

Tevens ingescand per e-mail (Zilver): nnl.bestuur@rechtspraak.nl

Leeuwarden, 30 december 2021

Uw kenmerk :

Ons kenmerk : lvdM/MT/210348

Inzake: St. Tegengas/Vermilion (Gorredijk)

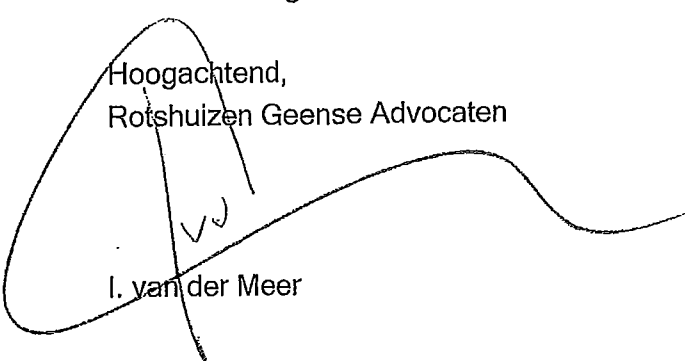
Edelachtbaar college,

Namens onderstaande cliënten teken ik beroep aan tegen het besluit op bezwaar van 19 november 2021 van de Minister van Economische Zaken en Klimaat tot verlenging van de winningsvergunning koolwaterstoffen Gorredijk **(bijlage)**:

- Stichting Tegengas Tjeukemeer, gevestigd aan de Doniaweg 4, 8535 WD Follega;
- Stichting "GAS DrOVf", gevestigd aan de Kallenkote 1, 8345 HA Kallenkote;
- De heer D.H. Steneker, wonende aan de Wielwei 51, 8516 DE Doniaga; en
- De heer T.C. Dunnebier, wonende aan de Doniaweg 20, 8535 WD Follega.

Naar de mening van mijn cliënten is het besluit genomen in strijd met de wet en/of de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Ik verzoek u mij een termijn van minimaal vier weken te gunnen voor het indienen van nadere gronden van beroep.

Hoogachtend,
Rotshuizen Geense Advocaten

I. van der Meer

Ministerie van Economische Zaken
en Klimaat

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken

Bezoekadres
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC Den Haag

Postadres
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Overheidsidentificatienr
00000001003214369000

T 070 379 8911 (algemeen)
F 070 378 6100 (algemeen)
www.rijksoverheid.nl/ezk

Behandeld door
mr. drs. M.A.G. Stolker

T 070 379 8223
m.a.g.stolker@minez.nl

Ons kenmerk
WJZ / 21229136

Datum 19 november 2021
Betreft Beslissing op de bezwaren tegen het besluit van 19 januari 2021 tot verlenging van de winningsvergunning koolwaterstoffen Gorredijk

1. Verloop van de procedure

Bij brief van 29 februari 2020 heeft Vermilion Energy Netherlands B.V. (hierna te noemen: Vermilion) verzocht om verlenging tot en met 31 december 2049 van de winningsvergunning koolwaterstoffen Gorredijk van 10 juli 1989, kenmerk 89.016529, zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij besluit van 12 januari 2006, kenmerk ET/EM/6000649.

Bij besluit van 19 januari 2021 (hierna: het bestreden besluit) heb ik ingestemd met verlenging, zij het niet tot en met 31 december 2049, zoals Vermilion heeft aangevraagd, maar tot en met 31 december 2039.

Tegen het besluit van 19 januari 2021 is bezwaar gemaakt door:

1. Het college van gedeputeerde staten van de provincie Friesland (hierna: gedeputeerde staten),
2. De colleges van burgemeester en wethouders van Weststellingwerf, Opsterland en Fryske Marren (hierna: de colleges van b&w),
3. De Stichting "GASDrOVf",
4. De Stichting "Tegengas Tjeukemeer",
5. R.A. Klenhuls en D. Trapman,
6. D.H. Steneker,
7. T.C. Dunnebler, en
8. P.H. Gardenier.

De ontvangst van de bezwaarschriften is schriftelijk bevestigd.

De Stichtingen GASDrOVf en Tegengas Tjeukemeer en de colleges van b&w, en bezwaarmakers Dunnebler en Steneker zijn via een beeldverbinding (MS TEAMS) gehoord op 15 juli 2021 en bezwaarmakers Klenhuls en Trapman en gedeputeerde staten op 20 juli 2021, allen in aanwezigheid van een gemachtigde van Vermilion. De verslagen van de hoorzittingen zijn naar bezwaarmakers gestuurd. Hun reacties daarop heb ik betrokken bij de beoordeling van de bezwaren. Voor de

samenstelling van de commissie en wat er is gezegd op de twee hoorzittingen, verwijs ik naar de verslagen.

2. De ontvankelijkheid van bezwaarmakers

2.1 Standpunt Vermilion

Vermilion heeft tijdens de hoorzitting aangevoerd dat de bezwaarmakers geen belanghebbenden zijn bij de in deze bezwaarprocedure ter beoordeling staande verlenging van haar winningsvergunning, zodat hun bezwaren niet-ontvankelijk moeten worden verklaard. Zij heeft in dat verband naar voren gebracht dat die vergunning een zogeheten marktordeningsvergunning is die de houder daarvan slechts een exclusief winningsrecht biedt om met uitsluiting van anderen in een bepaald gebied activiteiten te mogen verrichten die zijn gericht op het winnen van delfstoffen, maar haar geen toestemming geeft tot het daadwerkelijk fysiek ingrijpen in de omgeving. Daarom worden de belangen van de bezwaarmakers, die zijn gericht tegen de gevolgen van het winnen voor de leefomgeving en het milieu volgens haar niet geraakt door een winningsvergunning of de verlenging daarvan. Het bezwaar van P.H. Gardenier is volgens Vermilion ingedient buiten de bezwaartermijn, zodat dat bezwaar om die reden al niet-ontvankelijk is.

2.2 Beoordelingskader ontvankelijkheid

Uit artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna te noemen: Awb), gelezen in samenhang met artikel 8:1 van die wet, is een van de vereisten om bezwaar in te kunnen stellen dat de bezwaarmaker belanghebbende moet zijn bij het besluit waartegen het bezwaar is gericht.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder een belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

In artikel 1:2, tweede lid, van de Awb is ten aanzien van bestuursorganen bepaald dat de hen toevertrouwde belangen als hun belangen worden beschouwd.

In artikel 1:2, derde lid, van de Awb: is ten aanzien van rechtspersonen bepaald dat als hun belangen mede worden beschouwd de algemene en collectieve belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen.

Uit artikel 1:2 van de Awb volgt dat de belanghebbendheid van bezwaarmakers 1 en 2, allen bestuursorganen, moet worden getoetst aan artikel 1:2, eerste en tweede lid, van de Awb en dat de belanghebbendheid van bezwaarmakers 3 en 4, beiden privaatrechtelijke rechtspersonen, moet worden getoetst aan artikel 1:2, eerste en derde lid, van de Awb. De belanghebbendheid van bezwaarmakers 5, 6, 7 en 8, allen natuurlijke personen, dient uitsluitend te worden getoetst aan wat in het eerste lid van artikel 1:1 van de Awb is bepaald.

Ingevolge artikel 6:7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepsschrift 6 weken. Artikel 6:11 Awb bepaalt dat een na afloop van de termijn ontvangen bezwaarschrift toch ontvankelijk wordt verklaard indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, aanhef en onder b, van de Mijnbouwwet is het verboden zonder vergunning delfstoffen te winnen.

Ons kenmerk
WJZ / 21289459

2.3 Beoordeling van de ontvankelijkheid van bezwaarmaker P.H. Gardenier

Het bezwaar van P.H. Gardenier is gedateerd en ter post bezorgd op een datum, gelegen na de daarvoor op grond van artikel 6:7 van de Awb geldende termijn van zes weken. P.H. Gardenier heeft niet gereageerd op mijn verzoek om aan te geven waarom het bezwaar buiten de termijn is ingediend. Verder zijn mij geen feiten of omstandigheden bekend die er op wijzen dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is te achten. Onder die omstandigheden acht ik het bezwaar van P.H. Gardenier niet-ontvankelijk wegens strijd met artikel 6:7 van de Awb.

2.4 Beoordeling van de ontvankelijkheid van overige bezwaarmakers

Het besluit waartegen de bezwaren zijn gericht betreft de verlenging van een winningsvergunning zoals bedoeld in artikel 1, aanhef en onder k., van de Mijnbouwwet. Een winningsvergunning is, zoals Vermillion ook aangeeft een zogeheten marktordenende vergunning, die de houder daarvan het alleenrecht geeft om, met uitsluiting van anderen, binnen een bepaald gebied en binnen een begrensde periode activiteiten uit te voeren die gericht zijn op het winnen van delfstoffen. De winningsvergunning biedt de houder echter nog geen toestemming om feitelijk delfstoffen te winnen en activiteiten te verrichten die fysieke gevolgen kunnen hebben voor de omgeving. Daarvoor zijn nadere vergunningen vereist, die onder andere strekken tot bescherming van de leefomgeving tegen zowel de gevolgen van activiteiten in de ondergrond als tegen de gevolgen van activiteiten boven de grond. Voor het feitelijk winnen van delfstoffen is op grond van artikel 34, derde lid, van de Mijnbouwwet instemming vereist met een in artikel 34, eerste lid, bedoeld winningsplan, waarin staat waar, op welke wijze en hoeveel delfstoffen worden gewonnen en wat de gevolgen van de winning daarvan zijn. Verder is op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wet algemene bepalingen Omgevingsrecht een vergunning vereist voor het bouwen of in werking hebben van de mijnbouwinstallaties waarin de toelaatbaarheid daarvan voor het milieu is beoordeeld.

Het bestreden besluit heeft tot gevolg dat het alleenrecht van Vermillion om in het gebied Gorredijk te mogen winnen wordt verlengd van 31 december 2024 tot en met 31 december 2039. In delen van dat gebied wordt al gas gewonnen op grond van de instemming met winningsplannen met verschillende looptijden, waarvan de meeste eindigen op een datum die is gelegen na 31 december 2024. Teneinde die winningsplannen ook na 31 december 2024 te mogen uitvoeren, dient Vermillion in het bezit te zijn van een winningsvergunning waarvan de looptijd niet verstreken is; op grond van artikel 6 eerste lid, aanhef en onder b, van de Mijnbouwwet is het immers verboden te winnen zonder winningsvergunning. Anders dan Vermillion ben ik van mening dat, gelet op het feit dat er feitelijk gaswinningen in het gebied van de winningsvergunning Gorredijk plaatsvinden op grond van een winningsplan waarmee de minister heeft ingestemd en die alleen mag worden voortgezet op grond van een geldige winningsvergunning, het antwoord op de vraag of de winningsvergunning terecht is verlengd, daarmee direct raakt aan de belangen van de burgers die wonen in een gebied waar ondergronds gas gewonnen wordt. Hun belangen zijn daarom in zoverre rechtstreeks betrokken bij het besluit tot verlenging van de winningsvergunning. Datzelfde geldt voor de stichtingen omdat zij blijkens hun statuten het behouden en bevorderen van een evenwichtig, gezond, schoon, natuurlijk en landschappelijk woon- en leefmilieu in de provincies

Drenthe, Overijssel en Friesland, respectievelijk in en om het Tjeukemeer behartigen. Deze belangen kunnen door mijnbouwactiviteiten worden geraakt. Voor gedeputeerde staten en de colleges van b&w geldt dat de in de Wet ruimtelijke ordening en Wet algemene bepalingen omgevingsrecht genoemde belangen als de hun toevertrouwde belangen moeten worden beschouwd. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft geoordeeld dat belangen van ruimtelijke ordening kunnen worden geraakt door de (gevolgen van de) gaswinning. Daarom zijn, nu er in het gebied van de winningsvergunning al gaswinning plaatsvindt op grond van een winningsplan waarmee de minister heeft ingestemd en die alleen kan worden voortgezet op grond van een geldige winningsvergunning, hun belangen rechtstreeks betrokken bij de verlenging van de winningsvergunning.

Op grond van het voorgaande ben ik van mening dat gedeputeerde staten, de colleges van B&W, de stichtingen en de bezwaarden Kienhuis, Trapman, Dunnebler en Steneker belanghebbenden zijn bij het besluit van 19 januari 2021 tot verlenging van de winningsvergunning van Vermillon. Hieronder zal ik hun bezwaren, die betrekking hebben op achtereenvolgens nut en noodzaak van gaswinning (3.1), de wijze van totstandkoming van het besluit (3.2) en het wettelijk kader voor verlenging (3.3) inhoudelijk behandelen.

3 Gronden van bezwaar

De bezwaarmakers hebben in hun bezwaarschriften en tijdens de hoorzitting tegen het besluit van 15 maart 2021 samengevat weergegeven het volgende aangevoerd.

3.1 nut en noodzaak van gaswinning en strijd met het rijksbeleid

Het verlengen van een winningsvergunning in Friesland past niet binnen de in het kleineveldenbeleid aangekondigde afbouw van gaswinning en verdraagt zich niet met de strekking van het regeerakkoord 2017-2021 om voor gaswinning op land geen nieuwe vergunningen meer te verlenen. Nut en noodzaak van deze winning zijn niet aangetoond en het doorgaan met het winnen van fossiele brandstoffen verdraagt zich niet met de reductiedoelstellingen zoals die volgen uit de Urgenda-uitspraak van de Hoge Raad en is daarom ook in strijd met het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en artikel 21 van de Grondwet. Niet is gebleken dat bij de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan het voorzorgbeginsel.

Verder is in dit verband door de colleges van b&w aangevoerd dat een winningsvergunning kwalificeert als een plan of een programma als bedoeld in artikel 2 van de richtlijn Strategische Milieubeoordeling (richtlijn 2001/42/EG, hierna: MB-richtlijn) en kaderstellend is voor het verkrijgen van instemming met winningsplannen. Voorafgaand aan het besluit had een strategische milieubeoordeling moeten worden gemaakt, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 30 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1395 (Windpark Delfzijl Zuid).

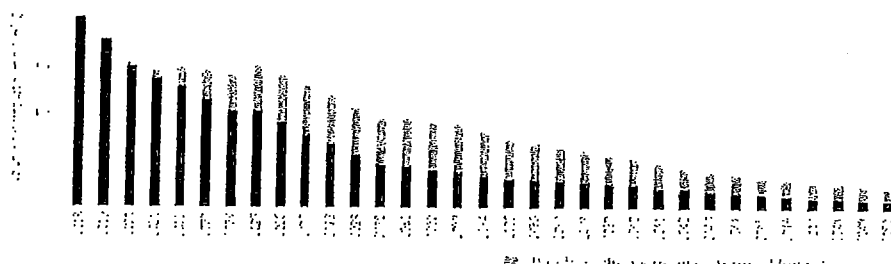
Tot slot is aangevoerd dat bij het nemen van het besluit er aan voorbij gegaan is dat het maatschappelijk draagvlak voor verdere gaswinning ontbreekt en dat de

gaswinning naast financiële gevolgen voor omwonenden door schade en waardedaling, ook lichamelijke en psychische gevolgen heeft, juist omdat ze worden veroorzaakt door menselijk handelen.

3.1.1 Beoordeling

In reactie op deze bezwaren merk ik ten eerste op dat uit talloze voorbeelden uit de praktijk, zoals het verlenen van vergunningen voor de aanleg van windparken op land en op zee, geothermievergunningen en subsidieregelingen voor duurzame projecten blijkt dat ik concreet stappen zet voor de verduurzaming van het energielandschap. Dat neemt echter niet weg dat die transitie van energie veel tijd kost. Er is nog enkele decennia aardgas nodig. Het besluit maakt het mogelijk om voor een deel aan die gasbehoefte te kunnen voldoen.

Zoals blijkt uit mijn brief aan de Tweede Kamer van 30 mei 2018 (Kamerstukken II, 2017/18, 33 529, nr. 469) wil het kabinet, zolang en in zoverre dat nodig is om tegemoet te komen aan de Nederlandse gasvraag, gas winnen in eigen land, waar en voor zover dit veilig kan voor bewoners en omgeving. De kleine velden bieden gedurende een fase van gestage afbouw voldoende perspectief voor een veilige gaswinning, waarbij er meer aandacht is voor het betrekken van de omgeving en een adequate schadeafhandeling. Gaswinning in eigen land, wanneer dit veilig kan, is beter dan importeren. Zelf winnen is beter voor het klimaat, beter voor de werkgelegenheid en de economie, beter voor het behoud van de aanwezige kennis van de diepe ondergrond en van de aanwezige gasinfrastructuur, en ook beter geopolitiek gezien. Dit heb ik nogmaals toegelicht in mijn brief aan de Tweede Kamer van 30 maart 2020 (Kamerstukken 2019-2020, 32813, nr. 486). Uit deze brieven volgt overigens niet dat de gestage afbouw van de totale gaswinning uit kleine velden in Nederland betekent dat in de tussentijd geen nieuwe winning of uitbreiding van winning uit individuele gasvelden meer mogelijk is, zoals de colleges van b&w menen. Die gestage afbouw sluit dus ook niet uit dat in het wingebleed Gorredijk nieuwe voorkomens in productie worden genomen indien dit veilig kan voor de bewoners en de omgeving. Bezwaarden Kienhuis en Trapman menen dat er geen sprake is van afbouw maar juist van een toename van gaswinning uit de kleine velden. Ik wijs er op dat in dezelfde brief van 30 mei 2018 de onderstaande prognose van EBN is opgenomen. Er is weldegelijk sprake van gestage afname die enerzijds wordt veroorzaakt door afname van het aantal kleine velden en anderzijds door een afname van de opbrengst uit de velden waaruit gewonnen wordt.

Voor zover bezwaarmakers hebben gewezen op de passage in het regeerakkoord 2017-2021 over het niet meer afgeven van nieuwe vergunningen, stel ik vast

dat die passage alleen betrekking heeft op opsporingsvergunningen. Die passage ziet niet op winningsvergunningen, dus ook niet op verlenging daarvan. Dat dat akkoord door die passage maar een beperkte betekenis heeft voor de provincie Friesland omdat het grondgebied daarvan voor het grootste deel al is verdeeld in opsporings- en winningsgebieden, zoals de gedeputeerde staten aangeven, is onvoldoende reden om in afwijking van dat akkoord en met voorbijgaan aan de aanspraken die Vermillion als houder van de winningsvergunning aan de Mijnbouwwet ontleend, de door haar gevraagde verlenging te kunnen weigeren.

Het bezwaar dat het verlengen van de winningsvergunning Gorredijk zich niet verdraagt met de reductiedoelstellingen op grond van het zogeheten Urgenda-arrest van de Hoge Raad, treft geen doel. In die uitspraak van 19 december 2019, vindplaats ECLI:NL:HR:2019:2006, is met een beroep op de artikelen 2 en 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, die strekken tot bescherming van het recht op leven en de eerbiediging van het privéleven, geoordeeld dat er op de Staat een algemene opdracht rust de uitstoot van broeikasgassen binnen een bepaalde periode met een bepaald percentage te reduceren. Uit die uitspraak volgt echter niet hoe die reductie moet worden gerealiseerd. Die uitspraak staat daarom niet in de weg aan gaswinning als zodanig of aan het verlen(g)en van de vergunningen die daarvoor zijn vereist. Aardgas speelt, zoals gezegd, de komende decennia nog een essentiële rol in de Nederlandse energievoorziening. Van de fossiele brandstoffen heeft aardgas de laagste uitstoot van koolstofdioxide en is daarmee het minst belastend voor het klimaat. Dat geldt nog meer voor aardgas uit Nederlandse bodem omdat de energie die nodig is voor het transport beperkter is dan voor geïmporteerd gas. Het beroep op die uitspraak staat daarom niet in de weg aan de verlenging van de winningsvergunning. Omdat die vergunning niet het recht biedt om verdergaand fysiek in te grijpen in de omgeving, is schending van de artikelen 2 en 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens hier niet aan de orde. Ook kan artikel 21 van de Grondwet bezwaarmakers niet direct baten in deze procedure. In dat artikel staat dat de zorg van de overheid is gericht op de woonbaarheid van het land en de bescherming en de verbetering van het leefmilieu. Artikel 21 is een zorgplichtbepaling die vanwege de algemene bewoordingen daarvan geen geschikt afwegingskader vormt voor de beslissing op een aanvraag om verlenging van een vergunning op grond van de Mijnbouwwet.

Het bezwaar dat niet is voldaan aan het voorzorgbeginsel als bedoeld in artikel 191, tweede lid, van het Verdrag van de Europese Unie, treft evenmin doel. De in het kader van het voorzorgbeginsel af te wegen belangen van de gaswinning tegen de mogelijke risico's daarvan voor de omgeving, vindt plaats in het kader van de instemming met winningsplannen, waarin met het oog op die afweging is berekend wat de te verwachten seismische risico's zijn en wat de diepte van de bodemdaling is. Aan de hand van de daarover uit te brengen adviezen van onder andere TNO en Staatstoezicht op de Mijnen dien ik over de toelaatbaarheid van die plannen te beslissen, zo nodig onder het stellen van nadere voorschriften. Die afweging is echter niet vereist voor het antwoord op de vraag of het exclusieve winrecht van Vermillion terecht is verlengd.

In de SMB richtlijn zijn in artikel 2, onder a, plannen en programma's" als volgt gedefinieerd:
plannen en programma's, met inbegrip van die welke door de Gemeenschap worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan,
- die door een instantie op nationaal, regionaal of lokaal niveau worden opgesteld en/of vastgesteld of die door een instantie worden opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het parlement of de regering te worden vastgesteld

en
- die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen zijn voorgeschreven." De winningsvergunning en de verlenging daarvan bevatten in essentie niet meer dan een afbakening van het wingebied en de periode waarvoor het exclusieve winrecht geldt. De vergunning bevat geen milieunormen die door een instantie zijn opgesteld en/of vastgesteld en die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen zijn voorgeschreven. De winningsvergunning kwalificeert daarom niet als plan of programma in de zin van de SMB richtlijn. Er was dan ook geen plicht om voorafgaand aan de verlenging van de winningsvergunning een strategische milieubeoordeling te maken.

Wat betreft de bezwaren over de lichamelijke en fysieke gevolgen van gaswinning voor omwonenden wijs ik er op dat het aspect schade primair in het kader van de instemming met winningsplannen wordt beoordeeld. Naast schade aan gebouwen en infrastructurele werken en de aanvaardbaarheid daarvan, kunnen daarbij ook andere vormen van schade betrokken zijn. Ik wijs er in dat verband overigens wel op dat de risico's van gaswinning uit de kleine velden, waaronder die in het gebied van de winningsvergunning Gorredijk, onvergelijkbaar zijn met die van het Groninger veld. Dit is herhaaldelijk bevestigd door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, zoals recent nog in de uitspraak van 18 augustus 2021, vindplaats ECLI:NL:RVS:2021:1810, inzake het Dieverveld.

Over het ontbreken van maatschappelijk draagvlak merk ik op dat ik betreur dat dat zo is. Ik streef daar wel naar onder andere door bij de besluiten die fysieke gevolgen hebben, de omgeving, bijvoorbeeld via informatiebijeenkomsten, goed te betrekken en de gevolgen van de gaswinning voor de omgeving goed te onderzoeken, af te wegen en goede vangnetten te organiseren voor het geval er toch schade ontstaat. Ik blijf dat doen maar kan niet voorkomen dat gebrek aan maatschappelijk draagvlak blijft bestaan. In zo'n geval betekent het ontbreken van maatschappelijk draagvlak niet dat een besluit niet genomen kan worden.

3.2 Totstandkoming besluit

Bezwaarmakers wijzen er op dat er geen inspraak heeft plaatsgevonden, terwijl het besluit wel kan leiden tot aantasting van de leefomgeving. Dat is in strijd met het Verdrag van Aarhus en met de toezeggingen die zijn gedaan om het publiek beter te betrekken bij de besluitvorming over gaswinning. Het is daarbij niet aan een demissionair kabinet om overhaast dergelijke vergaande beslissingen over gaswinning te nemen. Tot slot is op dit punt aangevoerd dat alleen advies gevraagd is aan EBN en TNO en niet aan gedeputeerde staten van de provincie Friesland, ondanks dat artikel 16 van de Mijnbouwwet mij daar toe verplicht.

3.2.1 Beoordeling

De Mijnbouwwet en de Awb bevatten procedureregels voor het nemen van een beslissing op zowel een aanvraag om de verlening van een winningsvergunning als de verlenging daarvan. De Mijnbouwwet schrijft ten aanzien van een besluit tot verlenging van een vergunning geen inspraakprocedure voor. Het verlengingsbesluit heeft zoals eerder aangegeven een beperkt, marktordenend karakter, het verlengt uitsluitend het alleenrecht van Vermilion in het betrokken gebied. Voor alle activiteiten waarbij fysieke ingrepen plaatsvinden zijn andere besluiten vereist. Ik meen dan ook dat ik niet gehouden was de inspraak procedure toe te passen op de verlenging van deze winningsvergunning. Dat is

niet in strijd met artikel 18 van de Mijnbouwwet en ook niet met mijn eerdere toezegging om de omgeving goed te betrekken. Die toezegging ziet op besluiten op basis waarvan er fysieke activiteiten plaatsvinden, zoals een instemmingsbesluit met een winningsplan of een omgevingsvergunning. Dat zijn immers de besluiten die veranderingen in de leefomgeving tot gevolg kunnen hebben. In de afgelopen jaren zijn er inspraakrondes geweest voor onder andere de instemmingsbesluiten voor de gaswinning in Weststellingwerf, De Blesse Blesdijk en Oldelamer. Deze winningsplannen hebben looptijden tot ver na 2030. In zoverre was wel bekend dat de gaswinning voorlopig niet zou worden beëindigd.

Mijns inziens is er evenmin sprake van schending van artikel 6 van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (Verdrag van Aarhus). Daarin is geregeld voor welke activiteiten de inspraakregels van dat Verdrag gelden.

Op grond van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 14 april 2021, vindplaats ECLI:NL:2021:786, r.o. 4.8, ga ik er van uit dat de inspraakrechten die aan het Verdrag van Aarhus kunnen worden ontleend zich wat besluiten op grond van de Mijnbouwwet betreft beperkt tot besluiten die tot stand zijn gekomen met toepassing van de procedure in paragraaf 3:4 van de Awb, de zogeheten uniforme openbare voorbereidingsprocedure. Die procedure, die in de Mijnbouwwet is voorgeschreven op de instemming met winningsplannen, biedt een ieder de gelegenheid zienswijzen in te dienen over een ontwerpbesluit. Die procedure is echter niet van toepassing op het verlenen en het verlengen van een winningsvergunning. Dat betekent dat het Verdrag van Aarhus hier niet van toepassing is. In dit geval is terecht de reguliere totstandkomingsprocedure van de Awb toegepast, waarbij alleen belanghebbenden de mogelijkheid hebben bezwaar te maken tegen het besluit. Van die mogelijkheid hebben bezwaarmakers gebruik gemaakt.

Dat het kabinet op het moment van het nemen van het besluit demissionair was, zoals de Stichting GASDrOVf aanvoert, is geen reden om de beslissing op de aanvraag aan te houden, te meer omdat het besluit niet verder strekt dan het verlengen van het exclusieve winrecht van Vermilion. Of en in hoeverre Vermilion van dat winrecht meer dan dat thans vergund is gebruik zal gaan maken, wordt in andere procedures beoordeeld. Daarbij zullen alle gevolgen van het winnen van gas worden beoordeeld. Van een overhaast besluit met verstrekkende gevolgen is volgens mij dan ook geen sprake.

Het bezwaar dat ik ten onrechte en in strijd met artikel 16 van de Mijnbouwwet geen advies heb gevraagd aan gedeputeerde staten van Friesland, is ongegrond. Ik licht dit toe. In paragraaf 2.3 van de Mijnbouwwet (artikelen 14 tot en met 17) is de procedure vastgelegd voor de beslissing op de aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 6, een zogeheten marktordenende vergunning. Ten behoeve van de marktordening voorziet artikel 15 van die wet, ter uitvoering van richtlijn 94/22/EG, in een procedure voor concurrerende aanvragen. Verder bevat artikel 16 het adviesrecht voor gedeputeerde staten. Voor de beslissing op een aanvraag om vergunning geldt op grond van artikel 17 een beslistermijn van zes maanden. Op de beslissing op een aanvraag om verlenging van een winningsvergunning is paragraaf 2.3 niet van toepassing maar paragraaf 2.4, waarin de wijziging, overgang en intrekking van vergunningen is geregeld, waaronder de verlenging van vergunningen. Paragraaf 2.4 van de Mijnbouwwet kent geen procedure voor concurrerende aanvragen. De regeling voor de totstandkoming van besluiten als

niet in strijd met artikel 18 van de Mijnbouwwet en ook niet met mijn eerdere toezegging om de omgeving goed te betrekken. Die toezegging ziet op besluiten op basis waarvan er fysieke activiteiten plaatsvinden, zoals een instemmingsbesluit met een winningsplan of een omgevingsvergunning. Dat zijn immers de besluiten die veranderingen in de leefomgeving tot gevolg kunnen hebben. In de afgelopen jaren zijn er inspraakrondes geweest voor onder andere de instemmingsbesluiten voor de gaswinning in Weststellingwerf, De Blesse Blesdijk en Oldelamer. Deze winningsplannen hebben looptijden tot ver na 2030. In zoverre was wel bekend dat de gaswinning voorlopig niet zou worden beëindigd.

Mijns inziens is er evenmin sprake van schending van artikel 6 van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (Verdrag van Aarhus). Daarin is geregeld voor welke activiteiten de inspraakregels van dat Verdrag gelden.

Op grond van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 14 april 2021, vindplaats ECLI:NL:2021:786, r.o. 4.8, ga ik er van uit dat de inspraakrechten die aan het Verdrag van Aarhus kunnen worden ontleend zich wat besluiten op grond van de Mijnbouwwet betreft beperkt tot besluiten die tot stand zijn gekomen met toepassing van de procedure in paragraaf 3:4 van de Awb, de zogeheten uniforme openbare voorbereidingsprocedure. Die procedure, die in de Mijnbouwwet is voorgeschreven op de instemming met winningsplannen, biedt een ieder de gelegenheid zienswijzen in te dienen over een ontwerpbesluit. Die procedure is echter niet van toepassing op het verlenen en het verlengen van een winningsvergunning. Dat betekent dat het Verdrag van Aarhus hier niet van toepassing is. In dit geval is terecht de reguliere totstandkomingsprocedure van de Awb toegepast, waarbij alleen belanghebbenden de mogelijkheid hebben bezwaar te maken tegen het besluit. Van die mogelijkheid hebben bezwaarmakers gebruik gemaakt.

Dat het kabinet op het moment van het nemen van het besluit demissionair was, zoals de Stichting GASDrOVf aanvoert, is geen reden om de beslissing op de aanvraag aan te houden, te meer omdat het besluit niet verder strekt dan het verlengen van het exclusieve winrecht van Vermilion. Of en in hoeverre Vermilion van dat winrecht meer dan dat thans vergund is gebruik zal gaan maken, wordt in andere procedures beoordeeld. Daarbij zullen alle gevolgen van het winnen van gas worden beoordeeld. Van een overhaast besluit met verstrekkende gevolgen is volgens mij dan ook geen sprake.

Het bezwaar dat ik ten onrechte en in strijd met artikel 16 van de Mijnbouwwet geen advies heb gevraagd aan gedeputeerde staten van Friesland, is ongegrond. Ik licht dit toe. In paragraaf 2.3 van de Mijnbouwwet (artikelen 14 tot en met 17) is de procedure vastgelegd voor de beslissing op de aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 6, een zogeheten marktordenende vergunning. Ten behoeve van de marktordering voorziet artikel 15 van die wet, ter uitvoering van richtlijn 94/22/EG, in een procedure voor concurrerende aanvragen. Verder bevat artikel 16 het adviesrecht voor gedeputeerde staten. Voor de beslissing op een aanvraag om vergunning geldt op grond van artikel 17 een beslistermijn van zes maanden. Op de beslissing op een aanvraag om verlenging van een winningsvergunning is paragraaf 2.3 niet van toepassing maar paragraaf 2.4, waarin de wijziging, overgang en intrekking van vergunningen is geregeld, waaronder de verlenging van vergunningen. Paragraaf 2.4 van de Mijnbouwwet kent geen procedure voor concurrerende aanvragen. De regeling voor de totstandkoming van besluiten als

bedoeld in paragraaf 2.4 wijkt daarmee wezenlijk af van die van paragraaf 2.3 en is inhoudelijk veel beperkter. Artikel 16 van de Mijnbouwwet is niet van overeenkomstige toepassing verklaard in paragraaf 2.4 en paragraaf 2.4 bevat ook verder geen verplichting advies te vragen aan gedeputeerde staten. Ik leid daaruit af dat ik naar aanleiding van de aanvraag om verlenging niet verplicht was advies te vragen aan gedeputeerde staten.

3.3 Wettelijk kader voor verlenging

3.3.1 bezwaren

Volgens bezwaarmakers komt het verlengen van deze oude winningsvergunning feitelijk neer op het verlenen van een nieuwe winningsvergunning. Volgens hen had de aanvraag om verlenging daarom moeten worden getoetst analoog aan de wettelijke bepalingen die op grond van hoofdstuk 2.1 van de Mijnbouwwet gelden voor het verlenen van een nieuwe vergunning. Maar ook als de verlenging niet als nieuwe vergunning is te beschouwen, dan had ik de aanvraag moeten toetsen aan de wijzigingsgronden van artikel 18, eerste lid, van de Mijnbouwwet, met name met het oog op veranderde omstandigheden of gewijzigde inzichten op het punt van de veiligheid voor mens en milieu. Volgens bezwaarmakers heb ik bij de beslissing op de aanvraag om verlenging van deze oude vergunning ten onrechte volstaan met een toets aan artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet, dat volgens hen slechts een voorvraag is alvorens toe te kunnen komen aan een afweging op grond van het eerste lid van artikel 18.

Verder heb ik de aanvraag om verlenging volgens hen ten onrechte niet getoetst aan Hoofdstuk 3a van de Mijnbouwwet, waarin is geregeld in welke gevallen een winningsgebied kan worden verkleind indien gedurende meer dan twee jaar geen winningsactiviteiten zijn uitgevoerd.

3.3.2. Wettelijk kader Mijnbouwwet

Paragraaf 2.4 van de Mijnbouwwet bevat regels voor wijziging (artikel 18), splitsing en samenvoeging (artikel 19), overgang (artikel 20) en Intrekking (artikel 21) van vergunningen. Artikel 18 van de Mijnbouwwet bepaalt over het wijzigen van een vergunning het volgende:

1. Onverminderd artikel 32c kan Onze Minister een vergunning slechts wijzigen:
 - a. op aanvraag van de houder van de vergunning,
 - b. in verband met veranderde omstandigheden of gewijzigde inzichten inzake de manier waarop de aanvrager de activiteiten voor opsporing of winning verricht of voornemens is te verrichten, waaronder de bij die activiteiten te gebruiken technieken, hulpmiddelen of stoffen,
 - c. ...etc.
2. Een vergunning kan niet zodanig worden gewijzigd dat zij komt te gelden voor:
 - a. andere activiteiten of andere delfstoffen;
 - b. een groter gebied.
3. Een aanvraag om verlenging van het tijdvak waarvoor een vergunning geldt wordt slechts ingewilligd, indien het in de vergunning vastgestelde tijdvak onvoldoende is om de activiteiten, waarvoor de vergunning geldt, te voltooien en deze activiteiten zijn verricht in overeenstemming met de vergunning. In een

beschikking, waarbij het tijdvak waarvoor een vergunning geldt wordt verlengd, kan het gebied waarvoor die vergunning geldt worden beperkt tot een deel van het gebied. Artikel 11, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

4...

5....

3.3.2. Beoordeling

Het standpunt dat de aanvraag had moeten worden beoordeeld als een aanvraag om een nieuwe vergunning, deel ik niet. Zoals hiervoor onder 3.2.1 is vastgesteld, wijkt de procedure voor verlenging af van de procedure voor verlening. Dat is niet anders voor een vergunning die uit 1989 dateert. De aanvraag om verlenging is daarom terecht niet getoetst aan alle wettelijke bepalingen die gelden voor de verlening van een winningsvergunning.

Ik zie ook niet in dat het derde lid van artikel 18 een voortoets is waarna vervolgens aan het eerste lid van artikel 18 getoetst zou moeten worden. De relatie tussen het eerste en het derde lid is, dat het verzoek om een verlenging een verzoek is als bedoeld in het eerste lid onder a. Het eerste lid biedt, vanaf onderdeel b., gronden voor de bevoegdheid tot ambtshalve wijziging van de vergunning door de minister. Dat staat los van het verzoek om verlenging op grond van het derde lid.

Het toetsingskader voor de verlenging van de winningsvergunning is dus beperkt tot de vraag of het in de vergunning vastgestelde tijdvak inderdaad onvoldoende is om de activiteiten, waarvoor de vergunning geldt, te voltooien en deze activiteiten zijn verricht in overeenstemming met de vergunning. Deze toets heeft te maken met het markt-ordenende karakter van de vergunning die de houder daarvan het exclusieve recht biedt om als enige in het betrokken gebied activiteiten uit te mogen voeren die gericht zijn op het winnen van delfstoffen. Dat exclusieve recht biedt hem geen recht om feitelijk te winnen, maar biedt hem wel enige zekerheid bij het doen van de miljoenen investeringen voor mijnbouwinstallaties en ondergrondse activiteiten. De winningsvergunning vormt een vermogensrecht dat de houder daarvan niet licht kan worden ontnomen.

Dat de verlenging van de vergunning kan worden gegeven, betekent overigens niet dat de vergunning nooit meer veranderd kan worden tot 2039. Indien daarvoor gegronde redenen zijn, kan de vergunning ambtshalve worden gewijzigd op grond van het eerste lid, onder b. en volgende, van artikel 18 of geheel of gedeeltelijk worden ingetrokken op grond van artikel 21 van de Mijnbouwwet.

In het besluit tot verlenging is overwogen dat het winningsplan Weststellingwerf, dat is gelegen binnen het gebied van de winningsvergunning Gorredijk, doorloopt tot 31 december 2039. Aan de voorwaarde die de Mijnbouwwet in het derde lid van artikel 18 stelt aan verlenging van een vergunning, is daarmee voldaan. De vergunning is vanwege de looptijd van het winningsplan Weststellingwerf verlengd tot 31 december 2039 en niet tot 31 december 2049, zoals is aangevraagd. De winningsvergunning is dus niet voor een langere periode verlengd dan nodig is. De verlenging is mijn inziens niet prematuur zoals de Stichting GASDrOVf aangeeft omdat het nu al duidelijk is dat de winning uit, onder andere, het veld Weststellingwerf, een verlenging nodig maakt. Dat er duurzame maatregelen voor de energietransitie worden genomen, zoals GASDrOVf aangeeft, leidt, hoe belangrijk ook, niet vóór het verlopen van de geldigheidsduur van de

winningsvergunning eind juli 2024, tot een heel ander beeld over de omvang van de vraag naar aardgas die aanleiding kan zijn voor aanpassing van het kleine veldenbeleid.

Gezien het bovenstaande kom ik in het kader van het verlengingsbesluit niet toe aan de bezwaren over risico's van gaswinning voor mens, natuur en milieu en veiligheid. Ik begrijp de zorgen daarover, dit zijn belangrijke aspecten in relatie tot gaswinning. Deze belangen weeg ik mee in de besluiten over fysieke mijnbouwactiviteiten, zoals bij een instemmingsbesluit met een winningsplan als bedoeld in artikel 34, derde lid van de Mijnbouwwet. Daarbij gaat het om besluiten die veel uitgebreider onderbouwd zijn met technische rapporten en analyses en waarbij ik vele (onder andere technische) deskundigen om advies vraag bij de beoordeling daarvan. Datzelfde geldt voor omgevingsvergunningen voor bijvoorbeeld nieuwe boringen waarop de Stichting Tjeukemeer, Dunnebier en Steneker wijzen. De risico's kunnen niet beoordeeld worden in het kader van het verlengingsbesluit, maar worden/zijn wél beoordeeld voordat fysieke activiteiten worden toegestaan. Tegen zowel de benodigde instemmingsbesluiten als de omgevingsvergunningen staan rechtsmiddelen open.

Voor zover de bezwaren er op neerkomen dat ik ten onrechte geen gebruik heb gemaakt van mijn bevoegdheid op grond van hoofdstuk 3a van de Mijnbouwwet (artikel 32 a tot en met c) om het gebied waarvoor de winningsvergunning geldt te verkleinen voor zover daarvan in de voorafgaande twee jaren geen gebruik is gemaakt, wijs ik er op dat die bevoegdheid geheel los staat van de beslissing op de aanvraag om verlenging. Van die bevoegdheid kan ik alleen gebruik maken indien aan de in hoofdstuk 3a gestelde voorwaarden voor verkleining is voldaan en de vergunninghouder daarover in kennis gesteld is als bedoeld in artikel 32b. Daarvan is in dit geval niet gebleken. De bevoegdheid die Hoofdstuk 3a van de Mijnbouwwet mij biedt om een winningsgebied te verkleinen, staat daarom niet in de weg aan de verlenging van de winningsvergunning voor het gehele gebied Gorredijk.

Tot slot merk ik op dat aan de verlenging van de winningsvergunning niet een tegenprestatie in het leefgebied van burgers kan worden verbonden of dat de omkering van bewijslast in geval van schade wordt geregeld zoals Stichting Tjeukemeer, Dunnebier en Steneker wensen. Mocht er een schadegeval zijn dan kan de Commissie mijnbouwschade onderzoek doen en onafhankelijk advies geven over de schade en de oorzaak daarvan. Het mijnbouwbedrijf vergoedt de schade op basis van het advies van de Commissie mijnbouwschade (<https://www.commissiemijnbouwschade.nl>).

Conclusie

Op grond van de hiervoor genoemde feiten en omstandigheden ben ik van mening dat ik de winningsvergunning Gorredijk terecht heb verlengd.

Omdat het besluit in stand blijft, is niet voldaan aan de eisen die artikel 7:15 Awb aan vergoeding van de proceskosten stelt. De verzoeken om vergoeding van de proceskosten worden daarom afgewezen.

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken

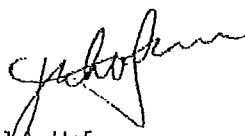
Ons kenmerk
WJZ / 21289459

4. Beslissing

Gelet op het voorgaande verklaar ik het bezwaar van P.H. Gardenier niet-ontvankelijk en verklaar ik de bezwaren van de overige bezwaarmakers ongegrond.

Hoogachtend,

De Minister van Economische Zaken en Klimaat,
namens deze:

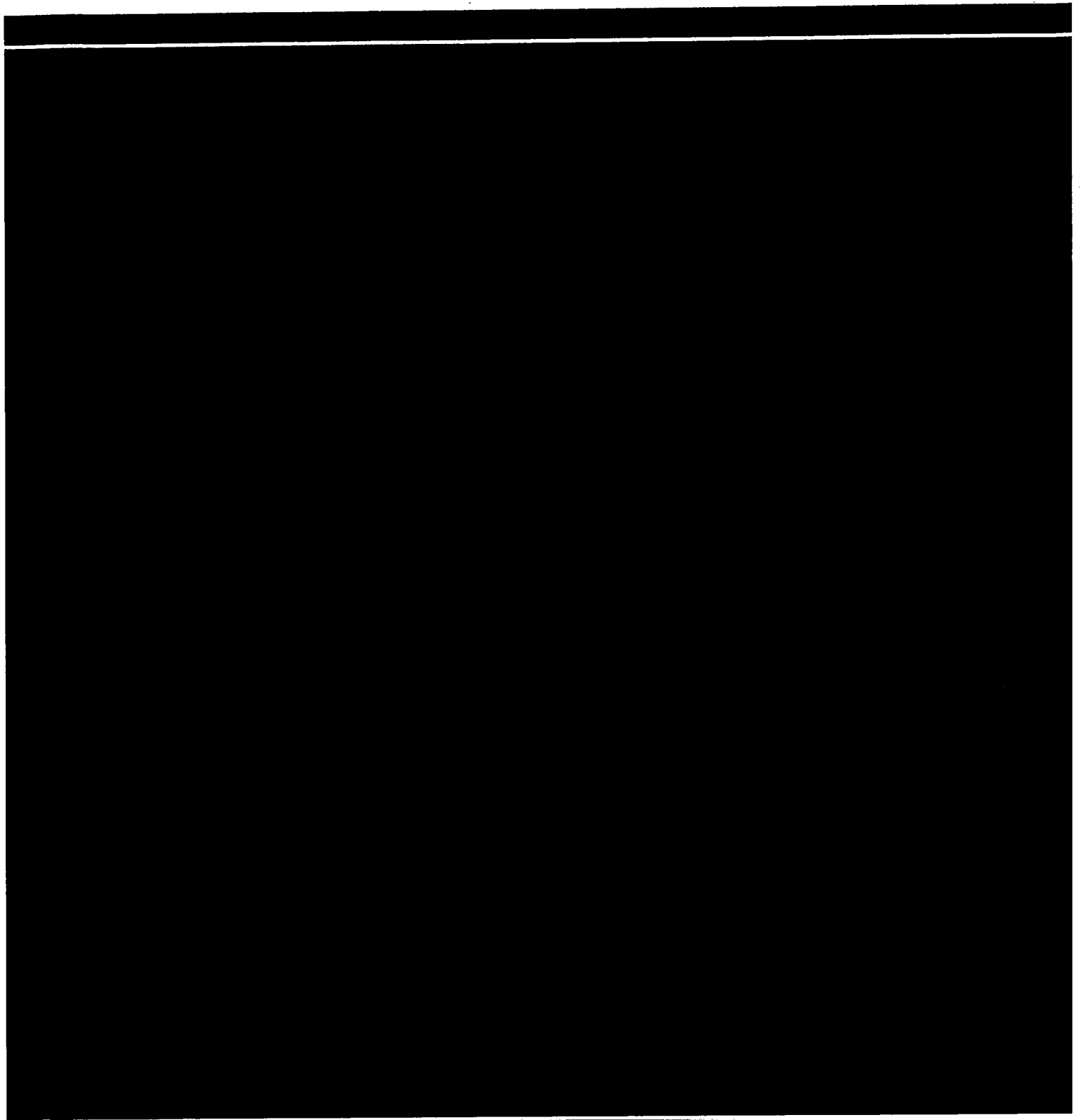

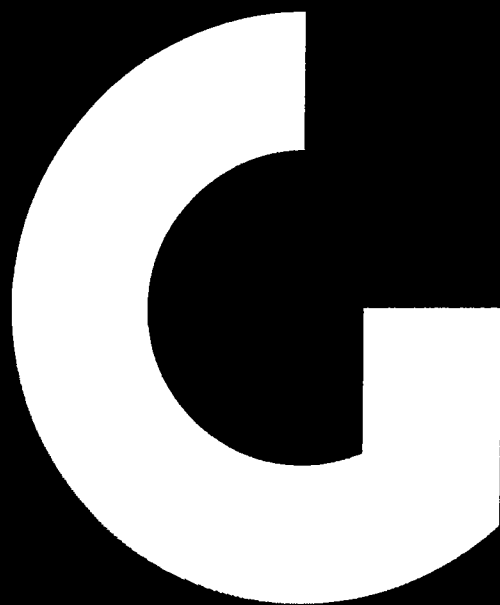
J.A. Hofman
MT-lid/hoofd juridisch advies, bezwaar en beroep
directie Wetgeving en Juridische Zaken

BEROEPSCLAUSULE

U kunt tegen deze beschikking beroep instellen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank Noord-Nederland, Postbus 781, 9700 AT Groningen. Het beroepschrift moet binnen zes weken na de dag waarop de beschikking u is toegezonden aan de rechtbank worden gestuurd. U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Bijlage 5

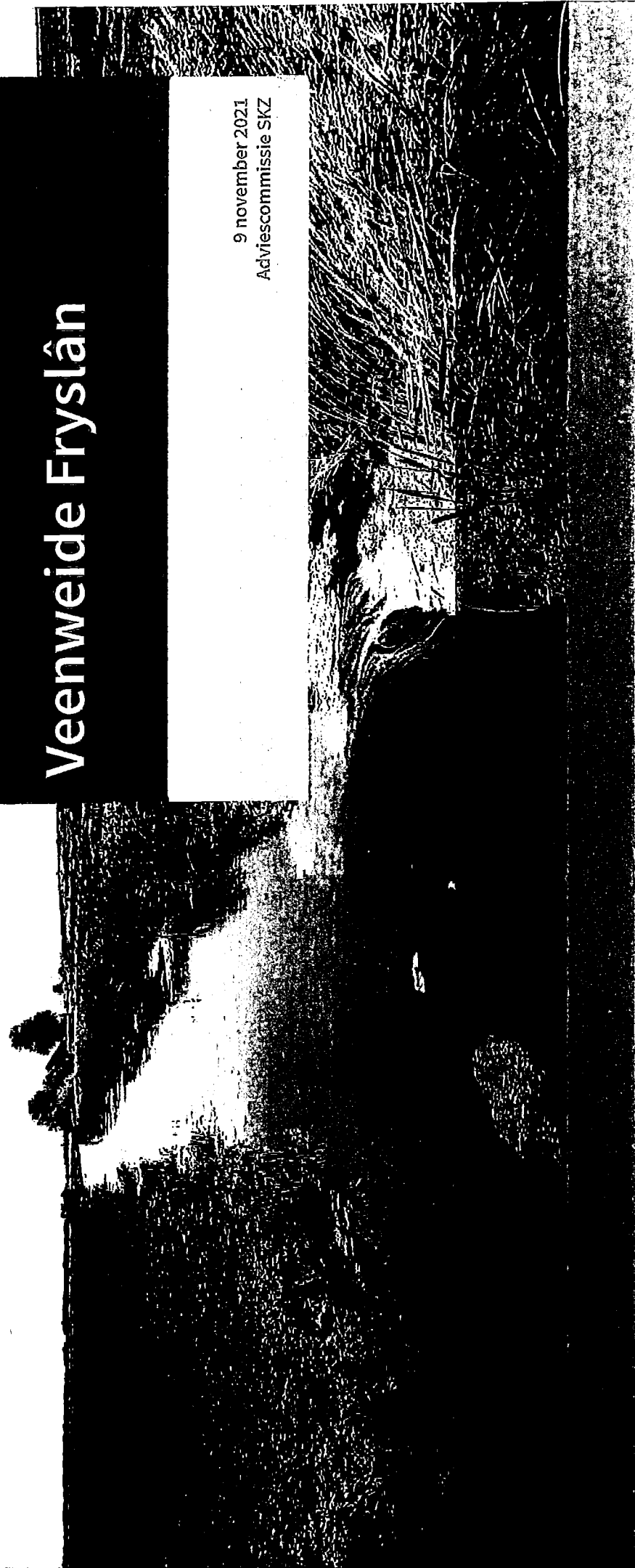
gepassioneerd, betrokken

provinsje fryslân
provincie fryslân

Veenweide Fryslân

9 november 2021
Adviescommissie SKZ

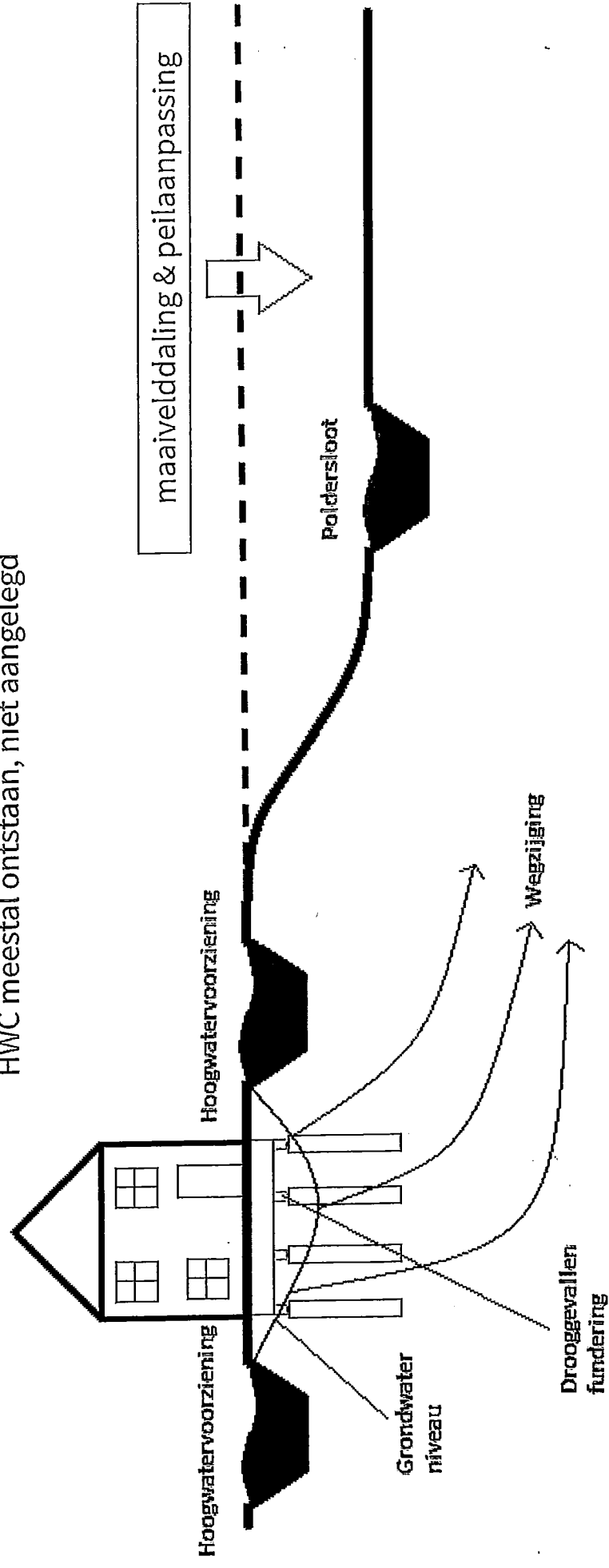

Commissie SZK 9 november 2021

- Onderzoek hoogwatervoorzieningen Groote Veenpolder
- Aanpak funderingsproblematiek herijking veenweideprogramma december 2022

Hoogwatervoorzieningen nog effectief?

HWC meestal ontstaan, niet aangelegd

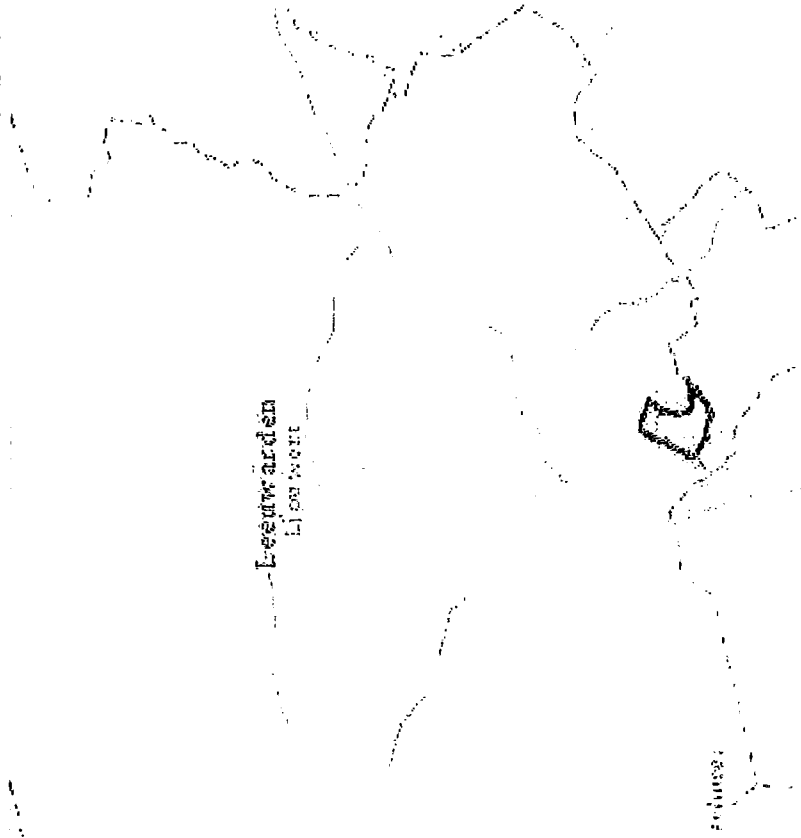

Omvang in veerweidegebied

3.200 km hoogwatersloten waarvan 1.300 km onder schouw
5.100 woningen (binnen HWC)

80% HWCs mogelijk niet meer effectief
beheerinspanning hoog

Onderzoek Grootte Veenpolder

Wat moet het onderzoek opleveren?

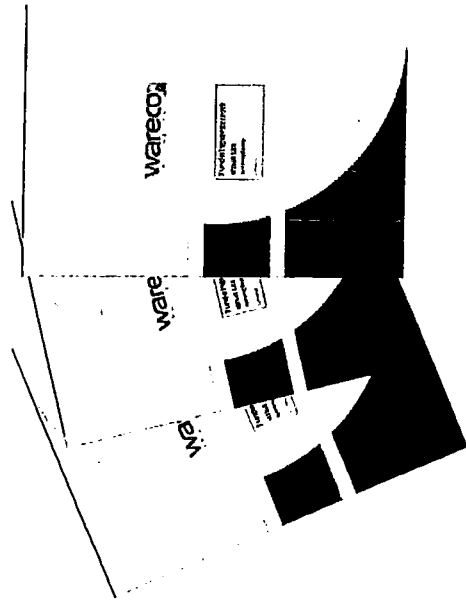
1. Een werkwijze om
 - effectiviteit van HWCs te beoordelen
 - toekomstbestendige inrichting HWCs te bepalen
 - woningeigenaren perspectief te geven
2. Betere inschatting omvang problematiek

Aanpak onderzoek

- funderingen van 32 woningen onderzocht
- hoogwatercircuit als casus onderzocht

32 funderingsonderzoeken

woningen in verschillende situaties
deelname vrijwillig
volgens landelijke richtlijn + KCAF

Resultaten

kans op gebouwschade	aantal woningen
5 - 25 jaar	7
	12

niet bepaald 1

totaal 32

rapport met elke deelnemer besproken

herstel van schade

- advisering door KCAF – 8 woningen

preventie van schade

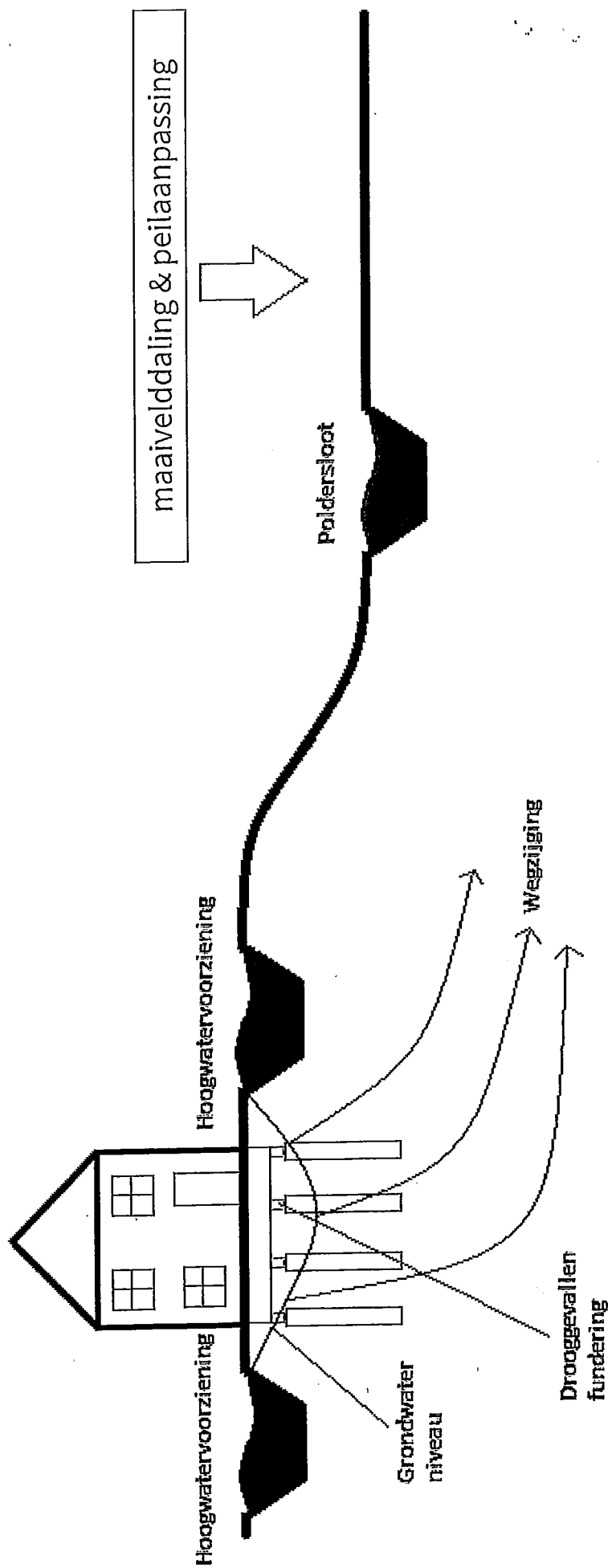
- peilbuizen – 12 woningen

Meerdere oorzaken funderingsschade

kans op gebouwschade	aantal woningen	leeftijd	bacterie aantasting	droogstand	
				schimmel aantasting	bij inspectie gesignaleerd
5 - 25 jaar	6	80 jaar	5 (83%)	4 (67%)	3 (50%)
≥ 25 jaar	10	83 jaar	10 (100%)	4 (40%)	1 (10%)
ntb	4				
totaal	32				

dunne houten palen gebruikt (gem. 10-13 cm Ø)
verzwaring van woning

Droogstand te voorkomen met HWCs?

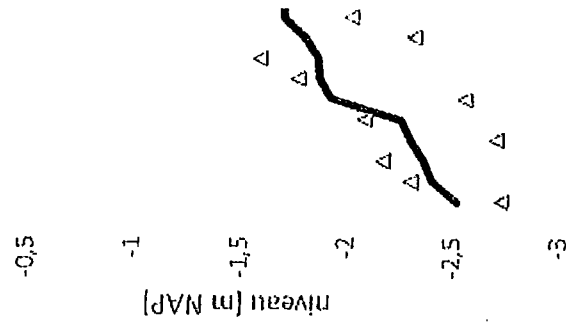

Hoogte houten fundering van 76 woningen

bovenkant houtenfundering vs GLG model

0 1 3 5 7 9 11 13 15 17 19 21 23 25 27 29 31 33 35 37 39 41 43 45 47 49 51 53 55 57 59 61 63 65 67 69 71 73 75

- niet representatief voor de 5.100 woningen
- laagste grondwaterstand
- droogstand = niet direct einde fundering

einde fundering na 10 jaar continu droogstand
in theorie 40 jaar bij 3 maanden droogstand per jaar
in praktijk 25 jaar – afh. van omstandigheden

Onderzochte woningen

— bknnap Δ mean_glg

Functiebediening door HWCs is eindig

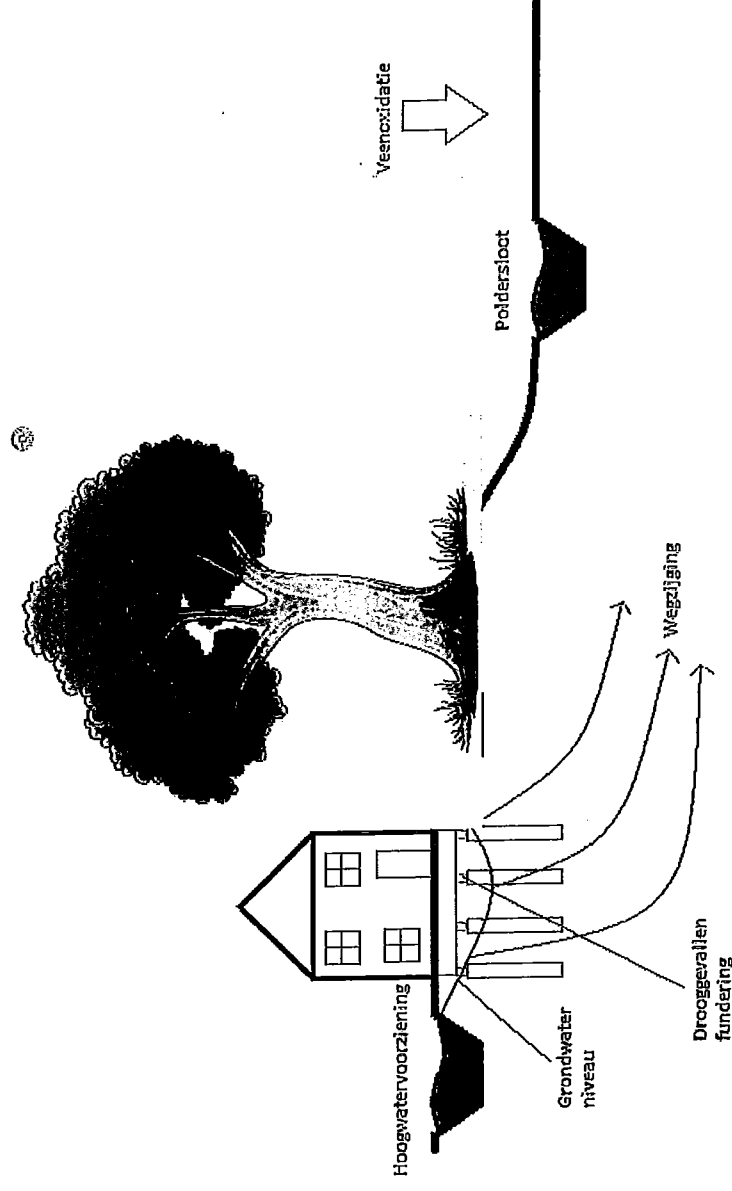
in droge zomers zakt grondwater uit tot peil van diepere polder

andere oorzaken droogstand

- bomen, lekke riolering
- extreme droogte
- regionale daling grondwater

andere schademechanismen

- bacteriële aantasting
- leeftijd + dunne palen
- verzwaring van gebouw

Hoenu verder?

3.200 km hoogwatersloten waarvan 1.300 km onder schouw
5.100 woningen kans op schade in komende decennia

aanpak verder uitwerken
in nauwe samenhang met aanpak funderingsproblematiek
vaststellen bij 1ste herijking Veenweideprogramma in 2022

Aspecten aanpak van HWCs

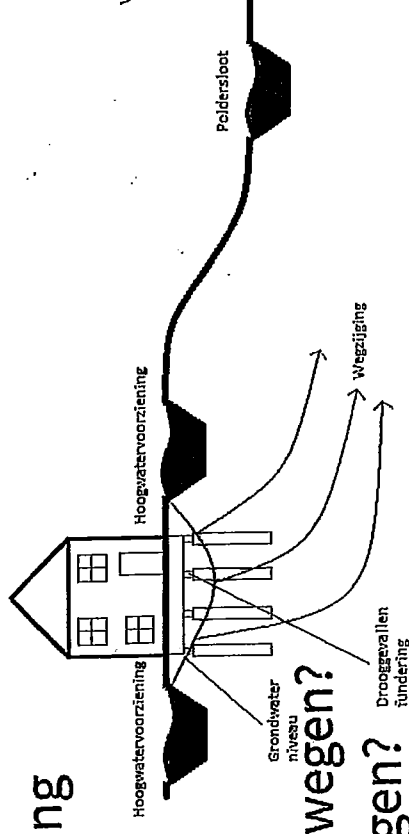
altijd funderingsonderzoek noodzakelijk
HWC opheffen? – meerdere functies

Peil handhaven of peil aanpassen (verlagen) aan bodemdaling?

groot onderhoud noodzakelijk – geen kostenbesparing

Hoe omgaan met

- lokale keringen langs HWCs?
- gevolgen van peilverlaging voor woningen, erven, wegen?
- aanvragen om grondwater onder woning te verhogen?

provinsje fryslân
provincie fryslân

Veenweide Fryslân

Aanpak om te komen tot een besluit funderingsaanpak Friese veenweidegebied

Afspraak bij de vaststelling van het veenweideprogramma in mei 2021:

Eind 2022 wordt een voorstel voor een funderingsaanpak in de Friese Veenweiden voorgelegd.

Uitgangspunten bij deze aanpak

- We stellen de huiseigenaar centraal (funderingstafel en kennis vanuit de gebieden)
- We richten ons op preventie én herstel
- Openheid en transparantie in communicatie

Wat hebben we nodig

- Zicht op aard en omvang van de problematiek
- Uitwerken van scenario's
- Voorstellen op strategisch en tactisch niveau voor een aantal beleidsmatige vraagstukken op de korte termijn
- Opstellen van een beleidsagenda voor de langere termijn

Werken in scenario's

	Informeren	Helpen met onderzoek/kennis delen	Helpen bij realisatie oplossing	
				Curatief
				Preventief
Type woning en omgeving				
Type eigendom				
Sprake van herstel schade				
Sprake van preventie van schade				

Onderdelen die terugkomen in het besluit

- Wie moet/kan door de maatregelen geholpen worden?
- Wat is een oplossing voor deze partij(en)?
- Welke partijen zijn naast de eigenaren betrokken en welke rol hebben zij?
- Wie voert de oplossing uit en op welke manier?
- Hoe worden problemen in de toekomst voorkomen?
- Waar komen de financiële middelen voor de aanpak vandaan?

Hoegaan we dat doen?

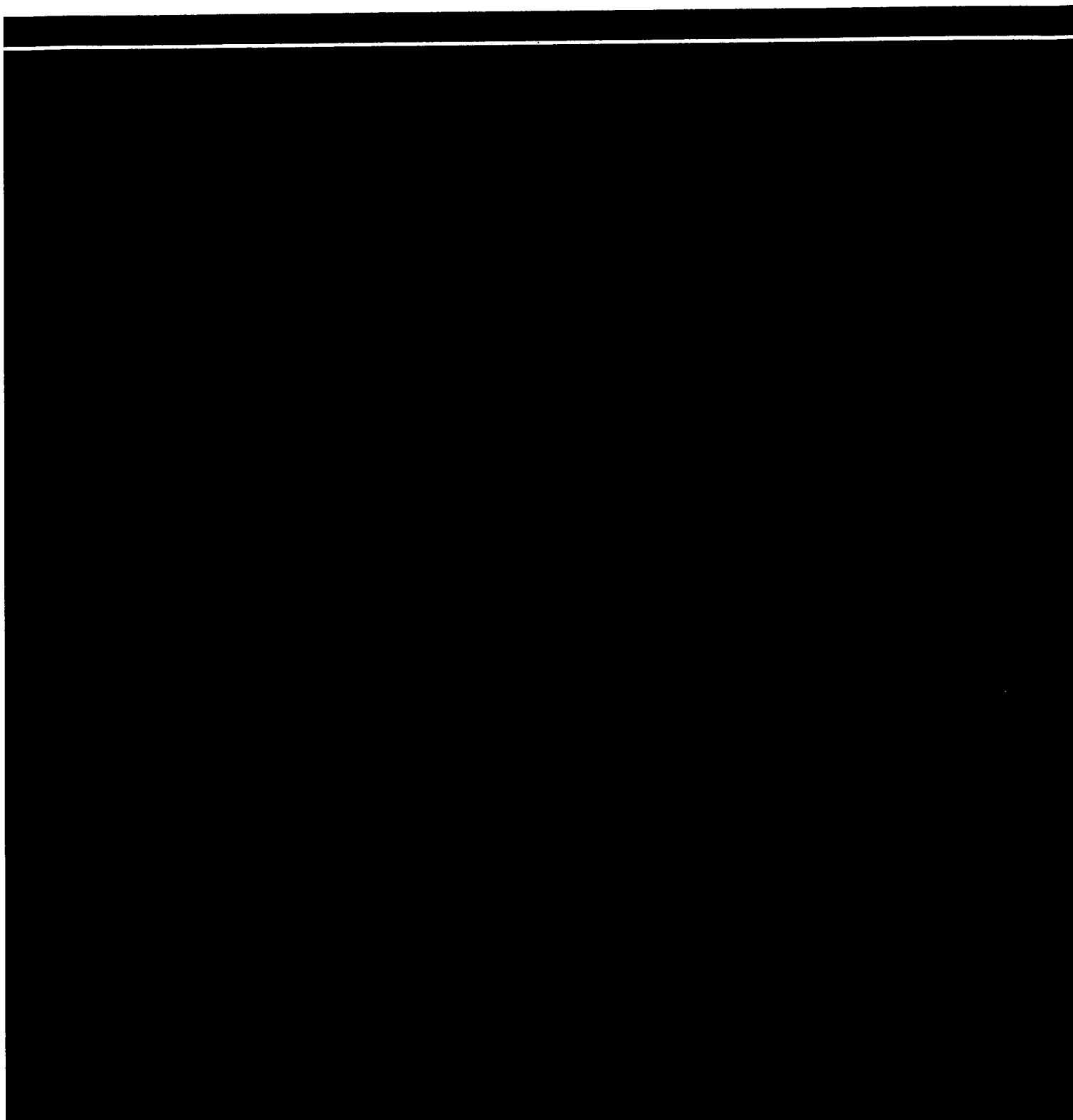
- Funderingstafel
- Funderingsloket en FunderMaps, funderingsviewer en andere informatiebronnen
- Ambtelijke werkgroep funderingen (alle 3 de overheden)
- Bestuurlijk symposium
- Opstellen kennisagenda vanaf 2023

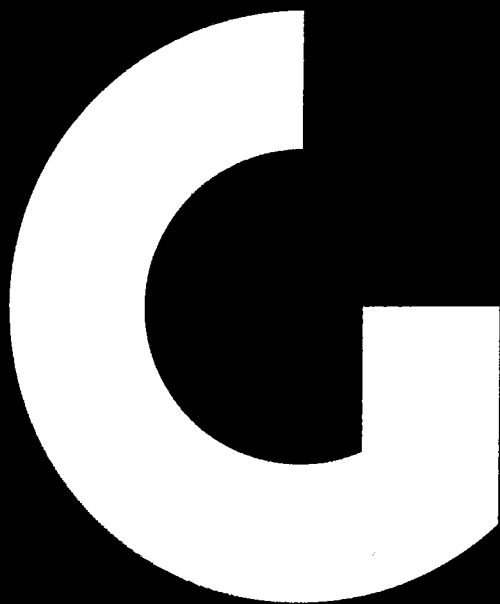
Planning

- Periode tot april 2022 uitwerken diverse scenario's en beleidsvraagstukken
- Bestuurlijk Symposium
- April 2022 ontwerp herijking 2022 van het veenweideprogramma waar het voorstel funderingsaanpak integraal onderdeel van uitmaakt
- November 2022 definitief voorstel herijking 2022 met besluitvorming in december 2022
- Vanaf januari 2023 uitrollen funderingsaanpak en uitwerken overige beleidsvraagstukken

Marc Nederlof
Paule Schaap

Bijlage 6

gepassioneerd, betrokken

provinsje fryslân
provincie fryslân

postbus 20120
8900 hm leeuwarden
tweebaksmarkt 52
(058) 292 59 25

www.fryslan.frl
provincie@fryslan.frl
www.twtlter.com/provfryslan

provinsje fryslân

Provinciale Staten van Fryslân
Postbus 20120
8900 HM LEEUWARDEN

Leeuwarden, 30 november 2021

Verzonden, 30 NOV. 2021

Ons kenmerk : 01939125
Afd./Opgave : Omgevingszaken
Behandeld door : drs. A.J. Zijlstra / (058) 292 5599 of a.zijlstra@fryslan.frl
Uw kenmerk :
Bijlage(n) :

Onderwerp : afschrift gezamenlijke zienswijze verlenging gaswinning 'Tietjerk'

Geachte Statenleden,

Hierbij ontvangt u een afschrift van de gezamenlijke zienswijze (kenmerk 01937415) die wij hebben ingediend op de verlenging van de gaswinning in het gasveld Tietjerk. De brief is in gezamenlijkheid met gemeenten en Wetterskip tot stand gekomen en bij het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat ingediend.

Wij geven hiermee uitvoering aan uw moties 1593 (belangrijke brieven worden gedeeld met PS) en 1749 (samen optrekken met Friese gemeenten en Wetterskip).

Gedeputeerde Staten van Fryslân,

drs. A.A.M. Brok, voorzitter

R.E. Bouius Riemersma, MBA MCM, secretaris

provinsje fryslân
provincie fryslân

postbus 20120
8900 hm leeuwarden
tweebaksmarkt 52
(058) 292 59 25

www.fryslan.frl
provincie@fryslan.frl
www.twitter.com/provfryslan

provinsje fryslân

Ministerie van Economische Zaken en
Klimaat
Inspraakpunt winningsplan Tietjerk
Postbus 111
9200 AC Drachten

Leeuwarden, 30 november 2021
Verzonden, 30 NOV. 2021

Ons kenmerk : 01937415
Afd./Opgave : Omgevingszaken
Behandeld door : drs. A.J. Zijlstra / (058) 292 55 99 of a.zijlstra@fryslan.frl
Uw kenmerk :
Bijlage(n) :

Onderwerp : Zienswijze instemmingsbesluit gaswinning Tietjerk 5.3

Exellentie,

In uw brief van 21 oktober 2021 heeft u ons meegedeeld dat u alle adviezen over het winningsplan heeft gewogen en een ontwerp-instemmingsbesluit heeft opgesteld. Dit besluit ligt tot en met 2 december 2021 ter inzage. Met deze brief leggen wij onze zienswijze aan u voor.

Het voorgenomen besluit

De huidige winningsplannen hebben een eindtermijn tot 31 december 2021. Dit betekent dat eind dit jaar de winning moet zijn beëindigd. Met het voorgenomen besluit wordt meer tijd geboden voor de winning en kan met ingang van 1 januari 2022 tot en met 31 december 2030 uit de bestaande putten nog het volgende geproduceerd worden:

- 511 miljoen Nm3 uit het gasvoorkomen Tietjerksteradeel-Rotliegend
- 160 miljoen Nm3 uit het gasvoorkomen Tietjerksteradeel-Vlieland
- 31 miljoen Nm3 uit het gasvoorkomen Suawoude.

Allereerst willen wij onze waardering uitspreken voor het feit dat u naar de zorgen uit de regio heeft geluisterd en onze adviezen heeft meegewogen.

De toename van de gaswinning kan onomkeerbare schade aanrichten aan een toekomstbestendige waterhuishouding, is een risico voor de leefomgeving en bevat ook op andere punten teveel onzekerheden. Dit heeft -gelet op het bepaalde in de Mijnbouwwet- geleid tot een weigering van de instemming voor het oorspronkelijk ingediende winningsplan versie 5.1 en een instemming op het later ingediende veel beperktere winningsplan versie 5.3.

Tijdens de Informatiebijeenkomst van 9 november is gevraagd, of het niet duidelijker is om het oorspronkelijke winningsplan versie 5.1 geheel te weigeren. Vermillion zou dan versie 5.3 als een nieuw winningsplan in kunnen dienen.

Wij begrijpen op basis van uw toelichting, dat u een transparant besluit wilt nemen waarbij inzicht wordt gegeven in het gehele besluitvormingsproces, de adviesronde, uw weging van de adviezen in relatie tot de Mijnbouwwet en de hierop gevolgde bijstelling van de aanvraag. Bij diezelfde bijeenkomst is nadrukkelijk bevestigd dat niet gefrackt zal worden. Waar in winningsplan versie 5.3 wordt gesproken over perforaties, wordt uitsluitend bedoeld op de put-behandeling (nieuwe perforaties in de verbulzing) en niet het perforeren van het gesteente.

Onze zienswijze

De gaswinning moet op 31 december van dit jaar eindigen. Het voorgenomen besluit betekent nieuwe gaswinning. Eerder hebben wij als lagere overheden in deze regio al aangegeven dat wij daarmee niet kunnen instemmen (o.a. motie Provinciale Staten in 2015 en onze eerdere negatieve adviezen over winningsplannen). Uw voorgenomen instemmingsbesluit heeft negatieve consequenties voor onze regio.

De huidige winning heeft al tot een significante bodemdaling in dit gebied geleid en door nabijligging zal de bodemdaling nog groter worden. Dit heeft ingrijpende consequenties voor de fysieke omgeving en de waterhuishouding, denk onder meer aan:

- de regionale waterkeringen;
- drooglegging van het gebied mede in relatie tot de gebiedsfuncties;
- de afwatering van het gebied op de boezem (mede een wettelijke taak van de gemeente);
- het aanpassen van (boezem)gemalen;
- afname van bergingscapaciteit in het gebied;
- hydrologische effecten waaronder verzilting van de ondergrond en verdroging van hoge zandgronden.

De in het winningsplan opgenomen risico-analyse sluit seismische activiteit voor een aantal deelvoorkomens niet uit (categorie 2). Dat in dit rekenmodel de gevolgen vanwege de bebouwingsdichtheid gering zijn, betekent niet dat er op individueel niveau geen grote gevolgen kunnen zijn. Onze inwoners blijven zich daarom zorgen maken over de veiligheid van hun woonomgeving. Vanwege deze gevaarzetting willen onze inwoners dat het voorzorgsbeginsel wordt toegepast en hebben zij liever geen schade in plaats van een beter geregelde schade-afhandeling.

In dit gebied liggen ook drinkwatervoorraden en is een voor Friesland belangrijke locatie van waterbedrijf Vitens gevestigd. Het Rijks- en provinciaal beleid gaat uit van drinkwatervoorraden die de komende 100 jaar beschermd dienen te worden. Vanwege een toenemende vraag gaat Vitens zijn bebouwing en de drinkwaterproductie de komende tijd fors uitbreiden. Aan deze voor Friesland vitale functie zou in de risico-analyse een zwaar gewicht moeten worden toegekend en met het beleid om drinkwatervoorraden te beschermen moet beter rekening worden gehouden.

Verder liggen in het gebied een groot aantal infrastructurele werken die qua bodemdaling berekend zijn op het huidige winningsplan en niet op de extra bodemdaling van de verlengde gaswinning.

Onze oproep: het is genoeg geweest

Wij ondersteunen de doelstellingen ten aanzien van de energietransitie waarbij een afbouw plaatsvindt van het gebruik van fossiele brandstoffen. Een verdere ontwikkeling van aardgaswinning leidt niet tot een versnelling van de gewenste transitie. We moeten nu besluiten durven te nemen die bijdragen aan deze toekomst.

De voorgenomen voortzetting van de gaswinning heeft meer nadelen dan stopzetting. Het voorgenomen besluit is weliswaar een verbetering t.o.v. het eerder ingediende winningsplan versie 5.1 maar onze bezwaren (zie ook onze eerdere adviezen) zijn ook met dit nieuwe besluit niet weggenomen. Het is genoeg geweest.

Wij verzoeken u daarom het oorspronkelijke besluit te handhaven en de winning per 31 december 2021 te beëindigen. De consequenties van de in het verleden m.b.t. gaswinning genomen besluiten zijn voor onze regio fors geweest en het effect is ook nog niet uitgewerkt. De bodem daalt nog verder. Het is voor ons als lagere overheden al lastig genoeg om een bij de in dit gebied aanwezige functies passend en beheersbaar watersysteem in stand te houden. Het is onze taak om de inwoners en bedrijven tegen wateroverlast te beschermen en een gezonde en veilige leefomgeving te bieden. Dit is mede vanwege klimaatverandering en autonome bodemdaling al een grote taakstelling.

Mocht een toelichting op deze zienswijze nog noodzakelijk zijn dan gaan wij graag met u in gesprek.

Naast deze zienswijze willen wij u uitnodigen voor een gesprek over de werking van de huidige mijnbouwwet en de wijze waarop de regionale overheden daarin zijn gepositioneerd. De zorgen uit de regio zijn omvangrijker dan wij via de formele weg kenbaar aan u kunnen maken.

Naast de punten uit het Fries Manifest over gas- en zoutwinning zien wij ook dat er geen ondergrenzen zijn voor bodemdaling, afspraken over het insluiten van gasvelden die bodembeweging veroorzaken of het uitvoeren van een Effecten Analyse.

Ook Provinciale Staten heeft u in haar brief (met kenmerk 01917796) aan de Tweede Kamer opgeroepen tot een herijking van de Mijnbouwwet. Met gemeenten en het Wetterskip gaan wij het gesprek hierover graag met u aan.

Gedeputeerde Staten van Fryslân,

drs. A.A.M. Brok, voorzitter

R.E. Boultus Riemersma, MBA MCM, secretaris

Het dagelijks bestuur van Wetterskip Fryslân,

Secretaris-Directeur

WATTERSKIP
FRYSLÂN

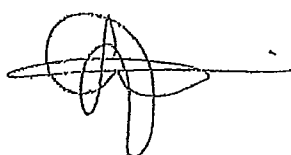
provinsje fryslân
provincie fryslân

w ^a _g m
f n j
h b s e
g s e
e
gemeente | tytsjerksteradiel

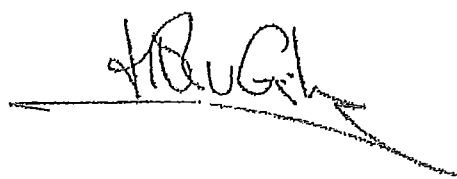
Burgemeester en wethouders van Tytsjerksteradiel

De burgemeester

De secretaris/directeur

Drs. L.J. Gebben

H.M. van Gils

provinsje fryslân
provincie fryslân

Burgemeester en Wethouders van Leeuwarden,

Burgemeester

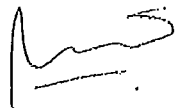
Secretaris

provinsje fryslân

provinsje fryslân
provincie fryslân

Burgemeester en wethouders van Smallingerland,

J. Rijpstra
Burgemeester

J. Mulder
Secretaris

Drachten | Smallingerland

provinsje fryslân
provincie fryslân

Burgemeester en wethouders van Achtkarspelen

De burgemeester

De secretaris/directeur

mr. O.F. Brouwer

mr. M.P. de Jong

provinsje fryslân

Bestaande gaswinning Tietjerk mag door

Burgum | De bestaande gaswinning tussen Drachten en Burgum mag doorgaan tot en met het jaar 2030. Dat heeft demissionair minister Stef Blok besloten.

Gasproducent Venmilion had een winningplan voorgelegd om bovendien de huidige vergunning van 43 miljard kubik gas in dit zogeheten gasveld Tietjerk nog eens maximaal 11,5 miljard kubik te winnen, ondermeer door *fracking*. De bodem zou dan tot 32 centimeter kunnen zakken.

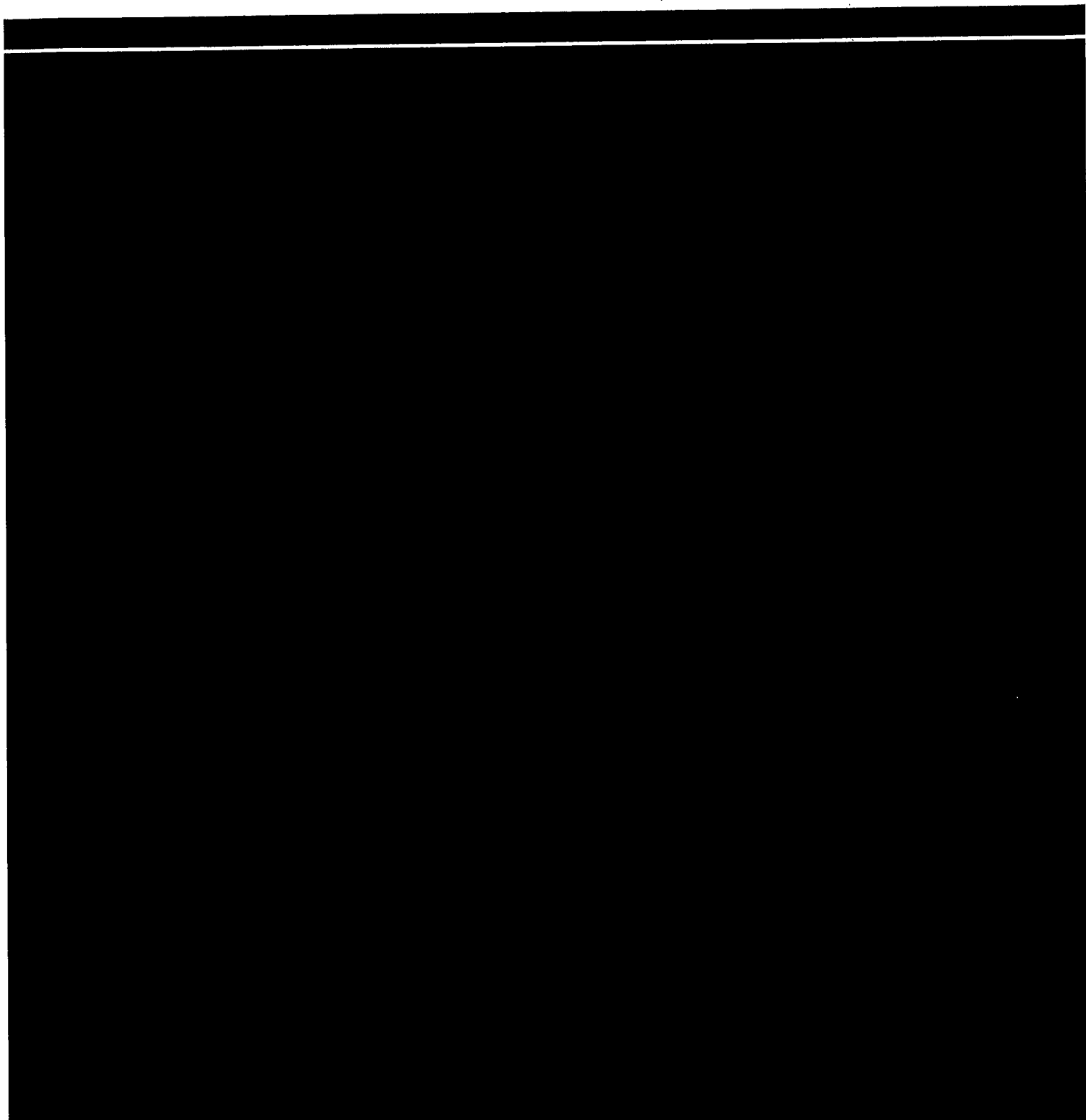
Minister Blok geeft geen toestemming voor deze uitbreiding en verlenging van de gaswinning tot 2050. Het Staatstezicht op de winning garandeert alleen negatief advies over de extra winning, om

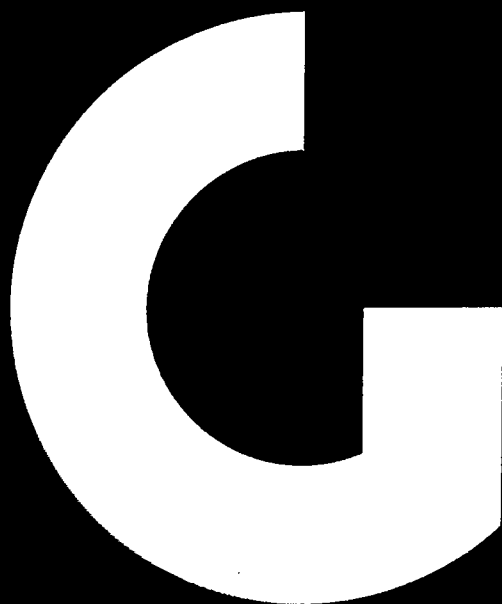
dat de gevolgen voor landbouw en natuur en de schade door bodemdaling onvoldoende duidelijk zouden zijn.

Dat Blok de voortzetting van de bestaande winning wel goedkeurt, is een tegenslag voor de gemeenten Achtkarspelen, Tytsjerksteradiel, Smallingerland en Leeuwarden en voor de provincie en Wetterskip Fryslân. Zij dienden begin deze maand nog een gezamenlijke zienswijze in met de oproep om de gaswinning uit het veld Tietjerk eind dit jaar te stoppen.

Volgens Blok gaven de zienswijzen echter geen aanleiding zijn besluit te veranderen. Het besluit ligt tot 10 februari ter inzage. Het is tot die tijd mogelijk een beroep in te dienen bij de Raad van State.

Bijlage 7

gepassioneerd, betrokken

Online inzage uittreksel

KvK-nummer 34201179

Rechtspersoon

RSIN	812927254
Rechtsvorm	Besloten Vennootschap
Statutaire naam	Vermillon Energy Netherlands B.V.
Statutaire zetel	Amsterdam
Eerste inschrijving handelsregister	19-01-2004
Datum akte van oprichting	19-01-2004
Datum akte laatste statutenwijziging	04-01-2016
Geplaatst kapitaal	EUR 20.000.000,00
Gestort kapitaal	EUR 20.000.000,00
Deponering jaarstuk	De jaarrekening over boekjaar 2020 is gedeponereerd op 05-11-2021.

Onderneming

Handelsnaam	Vermillon Energy Netherlands B.V.
Startdatum onderneming	19-01-2004
Activiteiten	SBI-code: 6420 - Financiële holdings
Werkzame personen	17

Vestiging

Vestigingsnummer	000016496965
Handelsnaam	Vermillon Energy Netherlands B.V.
Bezoekadres	Zuidwalweg 2, 8861NV Harlingen
Postadres	Postbus 71, 8860AB Harlingen
Telefoonnummer	0517493333
Faxnummer	0517493330
Datum vestiging	19-01-2004
Activiteiten	SBI-code: 6420 - Financiële holdings Het verrichten van alle soorten industriële, financiële en commerciële activiteiten, onder- meer op het gebied van de productie van olie en gas; houdster- en financieringsmaatschappij
Werkzame personen	17

Enig aandeelhouder

Naam	Vermillon Netherlands Holding B.V.
Bezoekadres	Zuidwalweg 2, 8861NV Harlingen
Ingeschreven onder KvK-nummer	34213188
Enig aandeelhouder sedert	29-04-2005

Bestuurders

Naam	Spoor, Antonius Herman
Geboortedatum	18-07-1948
Datum in functie	08-11-2007
Titel	Directeur B
Bevoegdheid	Gezamenlijk bevoegd (met andere bestuurder(s), zie statuten)
Naam	Schut, Gerard
Geboortedatum	10-05-1962
Datum in functie	26-10-2012 (datum registratie: 18-12-2012)
Titel	Directeur A
Bevoegdheid	Alleen/zelfstandig bevoegd

Naam	Tummers, Sven Willem
Geboortedatum	08-04-1980
Datum in functie	01-02-2018 (datum registratie: 01-02-2018)
Titel	Bestuurder A
Bevoegdheid	Alleen/zelfstandig bevoegd
Naam	Kerwin, Darcy Blake
Geboortedatum	28-11-1973
Datum in functie	26-11-2020 (datum registratie: 01-12-2020)
Titel	Directeur B
Bevoegdheid	Gezamenlijk bevoegd (met andere bestuurder(s), zie statuten)

Gevolmachtigde

Naam	Vornbrock, Clifford Alexander
Geboortedatum	25-10-1963
Datum in functie	23-04-2009
Inhoud volmacht	Beperkte volmacht; voor inhoud volmacht raadpleeg dossier

Gegevens zijn vervaardigd op 22-12-2021 om 19.44 uur.

Uittreksel Handelsregister

Kamer van Koophandel®

KvK-nummer 34213188

Pagina 1 (van 2)

Rechtspersoon

RSIN	813557562
Rechtsvorm	Besloten Vennootschap
Statutaire naam	Vermillion Netherlands Holding B.V.
Statutaire zetel	Amsterdam
Eerste inschrijving handelsregister	21-09-2004
Datum akte van oprichting	17-09-2004
Datum akte laatste statutenwijziging	01-12-2008
Geplaatst kapitaal	EUR 110.060.478,00
Gestort kapitaal	EUR 110.060.478,00
Deponering jaarstuk	De Jaarrekening over boekjaar 2020 is gedeponerd op 08-11-2021.

Onderneming

Handelsnaam	Vermillion Netherlands Holding B.V.
Startdatum onderneming	17-09-2004
Activiteiten	SBI-code: 6420 - Financiële holdings
Werkzame personen	0

Vestiging

Vestigingsnummer	000017279135
Handelsnaam	Vermillion Netherlands Holding B.V.
Bezoekadres	Zuidwalweg 2, 8861NV Harlingen
Postadres	Postbus 71, 8860AB Harlingen
Telefoonnummer	0205755600
Faxnummer	0206730016
Datum vestiging	17-09-2004
Activiteiten	SBI-code: 6420 - Financiële holdings
	Houdsterwerkzaamheden
Werkzame personen	0

Enig aandeelhouder

Naam	Vermillion Netherlands Coöperatieve U.A.
Bezoekadres	Zuidwalweg 2, 8861NV Harlingen
Ingeschreven onder KvK-nummer	01161494
Enig aandeelhouder sedert	24-08-2010 (datum registratie: 01-09-2010)

WAARMERK
KAMER VAN KOOPHANDEL

Dit uittreksel is gewaarmerkt met een elektronische zegel en is een officieel bewijs van inschrijving in het Handelsregister. In Adobe Reader kunt u de elektronische zegel bovenin het scherm controleren. Meer informatie hierover vindt u op www.kvk.nl/egd. De Kamer van Koophandel adviseert dit uittreksel alleen digitaal te gebruiken zodat de integriteit van het document gewaarborgd en de elektronische zegel verificerbaar blijft.

Uittreksel Handelsregister Kamer van Koophandel®

KvK-nummer 34213188

Pagina 2 (van 2)

Bestuurders

Naam	Schut, Gerard
Geboortedatum	10-05-1962
Datum in functie	26-10-2012 (datum registratie: 22-11-2012)
Titel	Directeur
Bevoegdheid	Gezamenlijk bevoegd (met andere bestuurder(s), zie statuten)

Naam	Glemser, Lars
Geboortedatum	18-06-1980
Datum in functie	06-04-2018 (datum registratie: 09-04-2018)
Titel	directeur
Bevoegdheid	Gezamenlijk bevoegd (met andere bestuurder(s), zie statuten)

Naam	Vornbrock, Clifford Alexander
Geboortedatum	25-10-1963
Datum in functie	06-04-2018 (datum registratie: 09-04-2018)
Titel	directeur
Bevoegdheid	Gezamenlijk bevoegd (met andere bestuurder(s), zie statuten)

Gevolmachtigde

Naam	Vornbrock, Clifford Alexander
Geboortedatum	25-10-1963
Datum in functie	23-04-2009
Inhoud volmacht	Beperkte volmacht; voor inhoud volmacht raadpleeg dossier

Uittreksel is vervaardigd op 22-12-2021 om 21.09 uur.

Titel van het document	VNH 2020
Naam van de rechtspersoon	VERMILION NETHERLANDS HOLDING B.V.
Zetel van de rechtspersoon	Harlingen
Datum van vaststelling van de jaarrekening	1 november 2021

Titel van het document	VNH 2020
Naam van de rechtspersoon	VERMILION NETHERLANDS HOLDING B.V.
Zetel van de rechtspersoon	Harlingen
Startdatum van de periode waarop de jaarrekening betrekking heeft	1 januari 2020
Einddatum van de periode waarop de jaarrekening betrekking heeft	31 december 2020
Jaarrekening vastgesteld (J/N)	Ja
Datum van vaststelling van de jaarrekening	1 november 2021
Datum deponering	8 november 2021

Titel van het document	VNH 2020
Naam van de rechtspersoon	VERMILION NETHERLANDS HOLDING B.V.
Zetel van de rechtspersoon	Harlingen
Datum van vaststelling van de jaarrekening	1 november 2021

INHOUD

Jaarverslag.....	2
Informatie over de rapportage en de rechtspersoon.....	2
Informatie over de rechtspersoon.....	2
Informatie over de rapportage.....	2
Enkelvoudige jaarrekening.....	4
Balans.....	4
Ondertekening van de jaarrekening.....	4

Jaarverslag

Informatie over de rapportage en de rechtspersoon

Informatie over de rechtspersoon

2020

Naam van de rechtspersoon	VERMILION NETHERLANDS HOLDING B.V.
Rechtsvorm van de rechtspersoon	Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
Zetel van de rechtspersoon	Harlingen
Registratienummer bij de Kamer van Koophandel	34213188
Classificatie van de rechtspersoon op basis van de wettelijke groottecriteria	Micro
SBI-code	Financiële holdings

2020

Straatnaam NL	Zuidwalweg
Huisnummer NL	2
Postcode NL	8861NV
Vestigingsplaats NL	Harlingen
Landnaam, ISO	Nederland

Informatie over de rapportage

2020

Titel van het document	VNH 2020
Startdatum van de periode waarop de jaarrekening betrekking heeft	1 januari 2020
Einddatum van de periode waarop de jaarrekening betrekking heeft	31 december 2020
Startdatum van de voorgaande periode waarop de jaarrekening betrekking heeft	1 januari 2019
Einddatum van de voorgaande periode waarop de jaarrekening betrekking heeft	31 december 2019
Rapportageperiode afwijkend van een jaar (J/N)	Nee
Type grondslag	Commercieel
Rapporteringsvaluta van het document	Euro
Datum van opmaak van de jaarrekening	13 oktober 2021
Jaarrekening vastgesteld (J/N)	Ja
Datum van vaststelling van de jaarrekening	1 november 2021
Heraanlevering van het document op basis van inhoudelijk en onoverkomelijke onjuistheden (J/N)	Nee

Titel van het document
Naam van de rechtspersoon
Zetel van de rechtspersoon
Datum van vaststelling van de
jaarrekening

VNH 2020
VERMILION NETHERLANDS HOLDING B.V.
Harlingen
1 november 2021

Titel van het document	VNH 2020
Naam van de rechtspersoon	VERMILION NETHERLANDS HOLDING B.V.
Zetel van de rechtspersoon	Harlingen
Datum van vaststelling van de jaarrekening	1 november 2021

Onderliggende jaarrekening

Balans

		31 december 2020	31 december 2019
Balans voor of na resultaatbestemming	Na resultaatbestemming		
Activa			
Vaste activa			
Overige vaste activa		€ 221.242.088	€ 221.242.088
Vlottende activa			
Overige vlottende activa		€ 901.918	€ 902.494
Totaal van activa		€ 222.144.006	€ 222.144.582
Passiva			
Eigen vermogen		€ 222.144.006	€ 222.144.582
Totaal van passiva		€ 222.144.006	€ 222.144.582

Ondertekening van de jaarrekening

Naam bestuurder, commissaris en vertegenwoordiger Gerard Schut	
Soort bestuurder of commissaris	Bestuurder (huidig)
Locatie van de ondertekening door bestuurders en commissarissen	Amsterdam
Datum van de ondertekening door bestuurders en commissarissen	13 oktober 2021
Ondertekend door bestuurder of commissaris (J/N)	Jn